

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P6_TA(2007)0032

Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen**Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen (2006/2200(INI))***Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen väitetystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2006 tekemänsä päätöksen Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen käsittelevän väliaikaisen valiokunnan asettamisesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen – väliaikaisen valiokunnan väliaikainen mietintö ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon valtuuskunnat, jotka väliaikainen valiokunta on lähettänyt entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan, Yhdysvaltoihin, Saksaan, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Romaniaan, Puolaan ja Portugaliin,
 - ottaa huomioon, että väliaikainen valiokunta on järjestänyt kokouksensa, valtuuskuntamatkojensa ja luottamuksellisten keskustelujensa yhteydessä peräti 130 kuulemista,
 - ottaa huomioon kaiken kirjallisen selvityksen, jonka väliaikainen valiokunta on vastaanottanut tai johon se on saanut tutustua, erityisesti luottamukselliset asiakirjat – varsinkin Euroopan lennonvarmistusjärjestön (Eurocontrol) sekä Saksan hallituksen toimittamat asiakirjat – jotka sille on toimitettu tai jotka se on saanut eri lähteistä,
 - ottaa huomioon 30. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä Euroopan unionissa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman Guantánamon vankien tilanteesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 175 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen käsittelevän väliaikaisen valiokunnan mietinnön (A6-0020/2007),
- A. ottaa huomioon, että 6. heinäkuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti päätti, että väliaikainen valiokunta ”jatkaa työskentelyään kahdentoista kuukauden mittaisen toimikautensa loppuun, sanotun kuitenkin rajoittamatta parlamentin työjärjestyksen 175 artiklan säännöksiä, jotka koskevat toimikauden mahdollista pidentämistä”,
- B. ottaa huomioon, että antamalla 22. marraskuuta 1990 päätöslauselman Gladio-operaatiosta ⁽⁶⁾ parlamentti osoitti jo yli 16 vuotta sitten, että on olemassa luvaton toimintaa, jota harjoitetaan kaiken asianmukaisen demokraattisen valvonnan ulkopuolella ja johon tiedustelupalvelut ja sotilaalliset järjestöt osallistuvat,

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 509.⁽²⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 159.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0316.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0525.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0254.⁽⁶⁾ EYVL C 324, 24.12.1990, s. 201.

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

- C. katsoo, että jäsenvaltiot eivät voi kiertää yhteisön lainsäädännöstä ja kansainvälisestä oikeudesta johtuvia velvoitteitaan sallimalla väljemmän lainsäädännön alaisten ulkomaisten tiedustelupalvelujen operoinnin alueillaan; katsoo lisäksi, että tiedustelupalvelujen operaatiot ovat perusoikeuksien mukaisia ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden valvomiseksi on toteutettu asianmukaisia järjestelyjä,
- D. ottaa huomioon, että ihmisarvon loukkaamattomuutta koskeva periaate on kirjattu ihmisoikeuksia koskevaan kansainväliseen oikeuteen, erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen johdanto-osaan sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen johdanto-osaan ja 10 artiklaan ja että kyseinen periaate on taattu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä; ottaa huomioon, että kyseinen periaate toistetaan useimpien jäsenvaltioiden valtiosäännöissä ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan⁽¹⁾ 1 artiklassa, ja katsoo, että tätä periaatetta ei pidä vesittää rauhan eikä sodan aikana edes turvallisuussyistä,
- E. katsoo, että ihmisarvon loukkaamattomuuden periaate muodostaa perustan kaikille muille kansainvälisissä, eurooppalaisissa ja kansallisissa ihmisoikeusasiakirjoissa taatuille perusoikeuksille, etenkin oikeudelle elämään, kidutuksen ja halventavan tai epäinhimillisen kohtelun tai rangaistuksen kiellolle, oikeudelle vapauteen ja turvallisuuteen, oikeudelle suojeluun pakkosiirron, maastakarkotuksen tai luovuttamisen yhteydessä ja oikeudelle tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin,
- F. ottaa huomioon, että poikkeuksellinen luovutus ja salainen vangitseminen loukkaavat monia ihmisoikeuksia, erityisesti oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen ja kohtelun kieltoa, oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja äärimmäisissä tapauksissa oikeutta elämään; ottaa huomioon, että joissain tapauksissa, joissa luovutus johtaa salaiseen vangitsemiseen, kyseessä on pakotettu katoaminen,
- G. ottaa huomioon, että kidutuksen kieltäminen on kansainvälisen oikeuden ehdoton normi (*jus cogens*), josta ei ole mahdollista poiketa, ja velvollisuus suojella kidutukselta, tutkia sitä koskevia tapauksia ja rangaista siitä koskee kaikkia valtioita (*erga omnes*), kuten ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 5 artiklassa, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 7 artiklassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus, EIOS) 3 artiklassa ja sitä koskevassa oikeuskäytännössä, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa sekä jäsenvaltioiden kansallisissa valtiosäännöissä ja laeissa edellytetään; katsoo, että Euroopan tasolla ja kansainvälisellä tasolla hyväksytyt kidutuksenvastaiset ja valvontamekanismit koskevat erityissopimukset ja pöytäkirjat osoittavat, miten merkittävänä kansainvälinen yhteisö pitää tätä loukkaamatonta normia; katsoo, että pelkkä diplomaattisten vakuuttelujen antaminen ei täytä tätä velvollisuutta,
- H. ottaa huomioon, että demokratioissa, joiden olemukseen oikeusvaltion periaatteen noudattaminen kuuluu, terrorismin vastaista taistelua ei voida voittaa uhraamalla juuri ne periaatteet, joita terrorismilla pyritään tuhoamaan, tai rajoittamalla niitä ja että varsinkaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua ei saa koskaan kyseenalaistaa; katsoo, että terrorismia pitää vastustaa laillisin keinoin ja että se on voitettava niin, että samalla kunnioitetaan sekä kansainvälistä että kansallista oikeutta,
- I. katsoo, että sekä kansainvälisessä oikeudessa että kansallisessa lainsäädännössä on tarpeen kehittää tehokkaita oikeudellisia välineitä terrorismin torjuntaan,
- J. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain hallituksen strategiassa terrorismin torjumiseksi on käytetty monille aloille ulottuvia keinoja, kuten matkustajarekisteritietoja koskevaa sopimusta (PNR-sopimus) Euroopan kansalaisia koskevien arkaluonteisten tietojen tarkkailemiseksi sekä Swift-verkostoa (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication) pankkitietojen tarkkailemiseksi,
- K. katsoo, että tässä mietinnössä ei ole tarkoitus hyökätä tiedustelupalveluiden toiminnan salaista perusluonnetta vastaan, vaan pikemminkin tarkoitus on tuomita niiden salaisten toimintojen laittomuus, jotka tutkinnan alaisina olevissa olosuhteissa johtivat kansallisen lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden rikkomiseen asianmukaisen demokraattisen valvonnan puuttuessa,

⁽¹⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

- L. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain presidentti George W. Bush myönsi 6. syyskuuta 2006, että Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelu (CIA) toteutti salaisia pidätyksiä koskevaa ohjelmaa Yhdysvaltojen ulkopuolella,
- M. ottaa huomioon, että presidentti George W. Bush totesi, että poikkeuksellisia luovutuksia ja salaisia pidätyksiä koskevan ohjelman avulla saadut ratkaisevan tärkeät tiedot oli toimitettu eteenpäin muille valtioille ja että ohjelma jatkuu, mikä antaa vahvasti aiheutta olettaa, että jotkut Euroopan maat ovat saattaneet tietensä tai tietämättään saada tietoja, jotka on hankittu kidutuksen avulla,
- N. ottaa huomioon, että väliaikainen valiokunta on saanut luottamuksellisesta lähteestä tietoja Euroopan unionin (EU) ja Pohjois-Atlantin puolustusliiton (NATO) ulkoministerien, mukaan luettuna Yhdysvaltain ulkoministeri Condoleezza Rice, 7. joulukuuta 2005 pidetyn epävirallisen transatlanttisen kokouksen pöytäkirjoista, jotka vahvistavat sen, että jäsenvaltiot tiesivät poikkeuksellisia luovutuksia koskevasta ohjelmasta, kun taas kaikki väliaikaisen valiokunnan virallisesti kuulemat henkilöt ovat antaneet tästä asiasta epätasällista tietoa,
- O. ottaa huomioon, että väliaikainen valiokunta on saanut luottamuksellisesta lähteestä pöytäkirjoja neuvoston kansainvälistä julkisoikeutta käsittelevän työryhmän ja transatlanttisia suhteita käsittelevän työryhmän kokouksista, joihin osallistui Yhdysvaltain ulkoministeriön korkean tason edustajia ja jotka järjestettiin vuoden 2006 ensimmäisellä puoliskolla (erityisesti 8. helmikuuta ja 3. toukokuuta 2006), kun taas neuvoston puheenjohtajavaltiolta on saatu vain yhteenvetoja kyseisistä asiakirjoista; ottaa huomioon, että neuvoston parlamentille tämän erityisestä pyynnöstä lähettämät kyseisiä kokouksia koskevat asiakirjat olivat epätasällista yhteenvetoja, joista puuttui olennaisia kohtia,
- P. ottaa huomioon, että näistä kokouksista ei tiedotettu lainkaan Euroopan parlamentille ja että kokousten kulku on pidetty täydellisesti salassa,
- Q. toteaa, että tässä päätöslauselmassa "Euroopan mailla" tarkoitetaan jäsenvaltioita, ehdokasmaita ja assosioituneita maita, kuten väliaikaisen valiokunnan 18. tammikuuta 2006 hyväksytyssä toimeksiannossa todetaan;
1. muistuttaa, että kansainvälinen terrorismi on yksi suurimmista uhista Euroopan unionin turvallisuudelle ja että sitä on torjuttava kaikkien Euroopan maiden hallitusten laillisin ja koordinoituin toimin tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten kumppaneiden ja erityisesti Yhdysvaltojen kanssa ja noudattaen Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) tasolla kehitettyä strategiaa; korostaa, että terrorismia on torjuttava demokratiaan, oikeusvaltion periaatteisiin, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin nojautuvien yhteisten arvojemme perusteella ja niiden suojelemiseksi; korostaa vielä, että väliaikaisen valiokunnan koko työn tarkoitus on myötävaikuttaa selkeiden ja keskitettyjen, yleisesti hyväksyttyjen sekä kansallisen ja kansainvälisen oikeuden mukaisten toimien kehittämiseen terrorismin vastaisessa taistelussa;
2. katsoo, että syyskuun 11. päivän 2001 tapahtumien jälkeen niin kutsuttu terrorisminvastainen sota ylilyönteineen on rapauttanut vakavasti ja vaarallisesti ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, kuten tehtävänsä jättänyt YK:n pääsihteeri Kofi Annan totesi;
3. uskoo, että yksilönoikeudet ja ihmisoikeuksien täysipainoinen kunnioittaminen edistävät turvallisuutta; katsoo, että turvallisuustarpeiden ja yksilönoikeuksien välisessä suhteessa on aina kunnioitettava täysipainoisesti ihmisoikeuksia varmistaen, että terrorismista epäiltyjen asiat tutkitaan oikeudessa ja heidät tuomitaan laillista menettelyä noudattaen;
4. korostaa, että positiivinen velvollisuus kunnioittaa, suojella ja edistää ihmisoikeuksia on sitova riippumatta asianomaisen henkilön oikeudellisesta asemasta ja että on vältettävä jäsenvaltioiden kansalaisten, jäsenvaltioiden asukkaiden tai jäsenvaltioiden tarjoamaan suojaan oikeutettujen muiden henkilöiden tai niiden lainkäyttövaltaan muutoin kuuluvien henkilöiden syrjivää erottamista toisistaan;
5. muistuttaa, että tällä väliaikaisen valiokunnan mietintöön perustuvalla päätöslauselmalla pyritään sekä määrittämään vastuukysymykset niiden seikkojen osalta, joita kyseinen valiokunta on päässyt tutkimaan, että keinot, joilla tulevaisuudessa voitaisiin välttää terrorismin vastustamisen nimissä tehtävät väärinkäytökset ja oikeudenloukkaukset;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

6. panee merkille Yhdysvaltain presidentin George W. Bushin 6. syyskuuta 2006 antaman julkilausuman, jonka mukaan pieni joukko sodassa vangeiksi jääneistä terroristien johtajiksi ja terroristeiksi epäillyistä on ollut kuulusteluissa Yhdysvaltojen ulkopuolella erillisessä CIA:n toteuttamassa ohjelmassa, sekä sen seikan, että useat siellä pidätettynä olleet henkilöt on sittemmin siirretty Guantánamoon ja että on vahvoja epäilyksiä siitä, että myös muita vankeja pidetään edelleen salaisissa pidätyskeskuksissa; ottaa huomioon Yhdysvaltain liittovaltion poliisin (FBI) 2. tammikuuta 2007 antaman selonteon, jossa mainitaan 26 todistajanlausuntoa Guantánamossa ilmenneestä huonosta kohtelusta vuoden 2001 syyskuun 11. päivän jälkeen;
7. pahoittelee tässä yhteydessä sitä, ettei neuvosto tiettyjen jäsenvaltioiden vastustuksen vuoksi voinut hyväksyä 15. syyskuuta 2006 kokoontuneessa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa päätelmiä kyseiseen julkilausumaan vastaamiseksi, ja kehottaa neuvostoa hyväksymään ne pikaisesti, jotta kaikki epäilyt jäsenvaltioiden hallitusten aiemmasta, nykyisestä ja tulevasta osallistumisesta luovutuksiin ja salaisten vankiloiden ohjelmaan tai niiden hiljaisesta hyväksymisestä voidaan hälventää;
8. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita antamaan selkeän ja voimakkaan julistuksen, jossa Yhdysvaltain hallitusta kehoitetaan Euroopan parlamentin kannan mukaisesti lopettamaan poikkeukselliset pidätys- ja luovutuskäytännöt;
9. pitää valitettavana, että Euroopan maiden hallitukset eivät ole pitäneet välttämättömänä pyytää Yhdysvaltain hallitukselta selvityksiä salaisten vankiloiden olemassaolosta Yhdysvaltain alueen ulkopuolella;
10. panee merkille Yhdysvaltain ulkoasiainministeriön oikeudellisen neuvonantajan hänen ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden edustajien välisessä tapaamisessa 3. toukokuuta 2006 antaman julkilausuman, jonka mukaan poikkeuksellisia luovutuksia koskevaa ohjelmaa, jonka olemassaolon hän myönsi, on aina sovellettu asianomaisten valtioiden suvereniteettia täysin kunnioittaen; ottaa huomioon, että hänen lausumansa vahvistettiin myöhemmin myös hänen tapaamisessaan Washingtoniin matkustaneen väliaikaisen valiokunnan valtuuskunnan kanssa;
11. kiittää niitä entisiä CIA:n agentteja, jotka ovat toimineet yhteistyössä väliaikaisen valiokunnan kanssa erityisesti tietyissä luottamuksellisissa tapaamisissa, joissa he ovat myöntäneet luovutuksia koskevan ohjelman alkaneen jo 1990-luvulla;
12. ilmaisee tyytyväisyytensä Yhdysvaltain senaatinvaaleissa muodostuneen uuden enemmistön päätökseen käsitellä kysymystä CIA:n kehittämästä poikkeuksellisia luovutuksia koskevasta ohjelmasta; korostaa, että tämä vahvistaa entisestäänkin väliaikaisen valiokunnan työskentelyn aiheellisuuden;
13. paheksuu sitä, että useat jäsenvaltiot ja Euroopan unionin neuvosto eivät ole tehneet yhteistyötä väliaikaisen valiokunnan kanssa; korostaa, että jäsenvaltioiden ja erityisesti neuvoston ja sen puheenjohtajavaltioiden toiminta jää selvästi sen tason alapuolelle, jota Euroopan parlamentilla on oikeus odottaa;
14. katsoo, että uhrien, kansalaisjärjestöjen, tiedotusvälineiden ja parlamentaarikkojen esittämien kysymysten karkea jättäminen vaille konkreettisia vastauksia on vain vahvistanut jo ennestään hyvin dokumentoitujen väitteiden todenperäisyyttä;
15. korostaa, että Italian, Saksan, Espanjan ja Portugalin oikeusviranomaiset ovat työskennelleet vastuuntuntoisesti ja tinkimättömästi väliaikaisen valiokunnan toimivaltaan kuuluvien väitteiden parissa, ja kehottaa muiden jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten samantapaiseen toimintaan väliaikaisen valiokunnan toimittamien konkreettisten tietojen perusteella;
16. kannustaa Euroopan maiden kansallisia parlamentteja jatkamaan näitä väitteitä koskevia perusteellisia tutkimuksia tai käynnistämään tällaiset tutkimukset parhaaksi ja tehokkaimmaksi katsomallaan tavalla, myös perustamalla parlamentaarisia tutkintavaliokuntia;
17. kiittää maailman lehdistön tekemää työtä, erityisesti yhdysvaltalaisia toimittajia, jotka ensimmäisinä paljastivat poikkeuksellisiin luovutuksiin liittyvät ihmisoikeusrikkomukset ja siten todistivat yhdysvaltalaisen lehdistön arvokkaita demokraattisia perinteitä; tunnustaa myös ponnistelut ja hyvän työn, joita monet kansalaisjärjestöt, erityisesti Statewatch, Amnesty International ja Human Rights Watch, ovat tehneet tässä yhteydessä;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

18. myöntää, että osa väliaikaisen valiokunnan mietintöön sisältyvistä tiedoista, salaisten CIA-vankiloiden olemassaoloa koskevat tiedot mukaan lukien, on peräisin joko virallisista tai epävirallisista yhdysvaltalaislähteistä, mikä osoittaa Yhdysvaltain demokratian myötäsyttyisen elinvoimaisuuden ja suojausmekanismien;
19. ilmaisee syvän kiitollisuutensa kaikille uhreille, jotka ovat olleet niin rohkeita, että ovat kertoneet erittäin traumaattisista kokemuksistaan väliaikaiselle valiokunnalle;
20. kehottaa kaikkia Euroopan maita pidättämään kaikista toimista niitä virkamiehiä, entisiä virkamiehiä, toimittajia tai muita henkilöitä vastaan, jotka antamalla todistajanlausunnon tai muita tietoja joko väliaikaiselle valiokunnalle tai muille tutkimuselimille ovat auttaneet paljastamaan poikkeuksellisia luovutuksia, laittomia vangitsemisia ja terrorismista epäiltyjen henkilöiden siirtämistä koskevan järjestelmän;
21. toistaa 6. heinäkuuta 2006 annetussa päätöslauselmassaan neuvostolle esittämänsä vetoomuksen sellaisen yhteisen kannan hyväksymisestä, jossa suljetaan pois mahdollisuus, että jäsenvaltiot hyväksyisivät pelkät kolmansien maiden diplomaattiset vakuutukset laillisen luovutuksen perusteeksi tapauksissa, joissa on perusteltua syytä epäillä henkilöiden olevan vaarassa joutua kidutettavaksi tai pahoinpideltyiksi;

Yhteistyö EU:n toimielinten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

22. pahoittelee sitä, että neuvosto ja sen puheenjohtajavaltio eivät ole täyttäneet velvollisuuttaan tiedottaa parlamentille täysimääräisesti yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä ulottuvuuksista ja sitä koskevista perustavanlaatuisista valinnoista sekä poliisiyhteistyöstä ja oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 ja 39 artiklan mukaisesti;
23. korostaa tässä yhteydessä, ettei missään tapauksessa voida hyväksyä sitä, että neuvosto aluksi salasi Yhdysvaltain hallituksen korkeiden virkamiesten kanssa säännöllisesti käymiensä neuvottelujen tulokset ja antoi tämän jälkeenkin parlamentille sen pyynnöstä tietoja, jotka olivat ainoastaan osittaisia, vakuutellen, että kyseessä oli ainoa saatavilla oleva versio; paheksuu lisäksi sitä, että neuvosto viittasi kolmannen maan hallituksen esittämään pyyntöön, joka koski tietojen pitämistä luottamuksellisina;
24. korostaa, että kaikkien jäsenvaltioiden hallitukset ovat olleet osallisina neuvoston virheelliseen menettelyyn, koska ne ovat yhteisesti vastuussa neuvoston jäseninä;
25. pitää pöyristyttävänä neuvoston tuolloisen puheenjohtajan tietävästi tekemää ehdotusta Yhdysvaltain hallituksen kanssa luotavista yhteisistä puitteista terrorismista epäiltyjen luovuttamista koskeville standardeille, kuten COJUR- ja COTRA-työryhmien ja Yhdysvaltain ulkoministeriön korkea-arvoisten edustajien väliseen tapaamiseen Brysselissä 3. toukokuuta 2006 osallistuneet henkilöt ovat vahvistaneet;
26. vaatii ilmoittamaan, mihin tuloksiin Euroopan unionin terrorismin torjunnan koordinaattorin Gijs de Vriesin mainitsemista Yhdysvaltain kanssa käydyissä neuvotteluissa päädyttiin käsiteltäessä "luovuttamisen" ja "poikkeuksellisen luovuttamisen" määritelmää;
27. ottaa huomioon, että Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri (ja YUTP:n korkea edustaja) Javier Solana vahvisti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden toteuttamat terrorisminvastaiset toimet ovat niiden kansainvälisestä oikeudesta johtuvien velvoitteiden mukaisia; ilmaisee huolensa siitä, että neuvosto ja sen pääsihteeri eivät maininneet väliaikaiselle valiokunnalle antamissaan julkilausumissa neuvostossa käydyistä keskusteluista eikä siitä, että Yhdysvaltain terrorisminvastaisessa kampanjassaan soveltamat menetelmät olivat tiedossa; pitää valitettavana, että pääsihteeri ei kyennyt täydentämään väliaikaisen valiokunnan hallussa jo olevaa aineistoa; pyytää neuvostoa ilmaisemaan kaikki tiedossaan olevat tosiseikat ja keskustelut väliaikaisen valiokunnan toimeksiannon piiriin kuuluvista asioista ja edistämään sellaista Euroopan ulkopoliittikkaa ja kansainvälistä terrorisminvastaista strategiaa, joissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia;
28. ihmettelee, mitä Gijs de Vriesin tehtävät Euroopan unionin terrorismin torjunnan koordinaattorina todellisuudessa sisälsivät, kun hän ei kyennyt antamaan tyydyttäviä vastauksia väliaikaisen valiokunnan esittämiin kysymyksiin; katsoo, että hänen toimivaltuuksiaan ja valtaansa on arvioitava uudelleen lähitulevaisuudessa lisäten samalla avoimuutta ja Euroopan parlamentin harjoittamaa valvontaa, jotta terrorismin torjunnan eurooppalaista ulottuvuutta voidaan tehostaa;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

29. pahoittelee Euroopan poliisiviraston (Europol) johtajan Max-Peter Ratzelin kieltäytymistä saapua väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi varsinkin siksi, että on käynyt ilmi, että Europoliin oli lähetetty yhteysupseereja erityisesti Yhdysvaltain tiedustelupalvelusta; vaatii johtajaa toimittamaan parlamentille kattavat tiedot näiden yhteysupseerien asemasta ja tehtävistä sekä siitä, mihin tietoihin heillä oli mahdollisuus tutustua ja millaisin ehdoin;

30. kiittää komission varapuheenjohtajaa Franco Frattinia tämän väliaikaisen valiokunnan kanssa tekemästä yhteistyöstä ja kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan totuuden selvittämiseksi sekä väliaikaisen valiokunnan nyt tutkimien tapahtuminen toistumisen estämiseksi;

31. arvostaa erityisesti varapuheenjohtaja Frattinin pyrkimyksiä käynnistää uudelleen kansainvälisen terrorismin torjuntaan tähtäävät euroatlanttiset yhteistyöpuitteet, joilla on yhdenmukaiset ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua koskevat säännöt;

32. kiittää Eurocontrol-järjestöä ja erityisesti sen johtajaa erinomaisesta yhteistyöstä sekä erittäin hyödyllisten tietojen antamisesta väliaikaisen valiokunnan käyttöön;

33. ilmaisee tyytyväisyytensä tiiviiseen yhteistyöhönsä Euroopan neuvoston ja erityisesti sen yleiskokouksen ja pääsihteerin kanssa, ja kannustaa sen oikeudellisia asioita ja ihmisoikeuksia käsittelevää komiteaa sekä sen puheenjohtajaa senaattori Dick Martya jatkamaan työskentelyään; yhtyy Euroopan neuvoston pääsihteerin Terry Davisin ministerikomitealle esittämiin suosituksiin; korostaa väliaikaisen valiokunnan ja ministerikomitean havaintojen samansuuntaisuutta;

34. on erittäin huolissaan siitä, että Naton entinen ja nykyinen pääsihteeri, Lordi Robertson ja Jaap de Hoop Scheffer, kieltäytyivät tulemasta väliaikaisen valiokunnan kuultaviksi ja että Nato vastasi kieltävästi valiokunnan pyyntöön saada tutustua Pohjois-Atlantin neuvoston 4. lokakuuta 2001 tekemään päätökseen Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklan täytäntöönpanosta 11. syyskuuta 2001 Yhdysvaltoja vastaan tehdyn iskun seurauksena; pyytää uudelleen päätöksen julkistamista tai vähintäänkin tietoja sen sisällöstä, aiemmasta ja nykyisestä soveltamisesta sekä siitä, onko se edelleen voimassa ja onko CIA harjoittanut lentotoimintaa sen puitteissa;

35. kiittää YK:n erityistarkkailijoita Manfred Nowakia (kidutuksesta vastaava tarkkailija) ja Martin Scheininiä (ihmisoikeuksien edistämisestä ja suojelusta terrorismin torjunnan yhteydessä vastaava tarkkailija) näiden panoksesta väliaikaisen valiokunnan työskentelyyn, ja pahoittelee, ettei YK:n ihmisoikeusvaltuutetulla Louise Arbourilla ollut mahdollisuutta tavata väliaikaista valiokuntaa; kiittää ihmisoikeuksia käsittelevää eurooppalaista asiantuntijaverkostoa ja erityisesti sen koordinaattoria Olivier de Schutteria väliaikaisen valiokunnan työskentelyssä avustamisesta;

Väliaikaisen valiokunnan analysoimat tiedot*Poikkeukselliset luovutukset sekä ilmatilan ja lentokenttien väärinkäyttö*

36. muistuttaa, että poikkeuksellisia luovutuksia koskeva ohjelma on ilman oikeudenkäyntiä toteutettava käytäntö, joka on vakiintuneiden kansainvälisten ihmisoikeusnormien vastainen ja jossa terrorismista epäilty henkilö siepataan, pidätetään ja/tai siirretään Yhdysvaltojen viranomaisten huostaan laittomasti ja/tai siirretään toiseen maahan kuulusteltavaksi, mikä useimmissa tapauksissa sisältää eristysvankeuden ja kidutuksen;

37. pahoittelee sitä, että uhrien perheille ei anneta mitään tietoja heidän läheistensä kohtalosta;

38. korostaa eräiden Yhdysvaltain edustajien yksityisillä ja julkisilla puheillaan tarkoituksellisesti aiheuttamasta sekaannuksesta huolimatta sitä, että poikkeukselliset luovutukset eroavat täysin käytännöistä, joihin eräät Euroopan maat ovat turvautuneet ainoastaan erittäin poikkeuksellisissa olosuhteissa ja joissa erittäin vakavista rikoksista virallisesti syytetyt henkilöt on kolmansissa maissa pidätetty tai vangittu siirrettäviksi Euroopan maaperälle vastaamaan rikossyytteisiin tuomioistuimessa oikeusjärjestelmän mukaisin laillisin takein;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

39. tuomitsee poikkeukselliset luovutukset laittomana välineenä, jota Yhdysvallat käyttää terrorismin torjunnassa; tuomitsee myös sen, että tiettyjen Euroopan maiden tiedustelupalvelut ja valtion viranomaiset ovat hyväksyneet ja salanneet käytännön;
40. tuomitsee kaikki osallistumiset poikkeuksellisten luovutusten uhrien kuulustelemiseen, koska se merkitsee tämäläisyyden laittoman menettelyn paheksuttavaa hyväksymistä, vaikka kuulusteluun osallistuvat eivät olisikaan suoraan vastuussa uhrien sieppaamisesta, vangitsemisesta, kidutuksesta tai pahoinpitelystä;
41. katsoo, että poikkeuksellisten luovutusten käytäntö terrorismin torjunnassa on osoittautunut vaikutuksiltaan tarkoituksensa vastaiseksi ja että poikkeukselliset luovutukset itse asiassa vahingoittavat ja haittaavat tavanomaisten poliisitoimien ja tuomioistuimenmenettelyjen käyttöä terrorismista epäiltyjä vastaan;
42. korostaa, että ainakin 1 245 CIA:n lentoa on käynyt Euroopan ilmatilassa tai tehnyt välilaskun Euroopan lentokentille vuoden 2001 lopun ja vuoden 2005 lopun välisenä aikana ja että näiden lisäksi on tehty samassa tarkoituksessa tarkemmin määrittämätön määrä sotilaslentoja; muistuttaa, että CIA-lentoja on toisaalta saattanut olla useampia kuin väliaikaisen valiokunnan tutkimuksissa vahvistuneet tapaukset ja että toisaalta kaikki lennot eivät ole liittyneet poikkeuksellisiin luovutuksiin;
43. pitää valitettavana, että Euroopan maat ovat luopuneet ilmatilansa ja lentokenttensä valvonnasta katsomalla sormiensa läpi CIA:n lentoja tai antamalla lupia CIA:n lennoille, joita joissakin tapauksissa käytettiin poikkeuksellisiin luovutuksiin tai vangittujen henkilöiden laittomaan siirtämiseen, ja muistuttaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenevistä positiivisista velvoitteista, jotka myös Demokratiaa oikeusteitse -komissio (Venetsian komissio) otti esille;
44. on huolestunut erityisesti siitä, että CIA:n käyttämille lentokoneille annettujen avoimien ylilento- ja välilaskulupien perusteena on voitu käyttää muun muassa 4. lokakuuta 2001 tehtyä Naton sopimusta Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklan täytäntöönpanosta;
45. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain korkeimman oikeuden tuomiossa, jossa kehoitettiin sulkemaan Guantánamon vankila, vahvistettiin, että suurin osa kuubalaisessa tukikohdassa säilytetyistä vangeista oli peräisin Afganistanista, mikä osoittaa, että vankeja on varmasti kuljetettu Euroopan ilmatilan kautta;
46. muistuttaa, että kansainvälistä siviili-ilmailua koskevassa yleissopimuksessa (Chicagon yleissopimus) vahvistetaan periaate, jonka mukaan jokaisella sopimusvaltiolla on täydellinen ja yksinomainen suvereniteetti oman alueensa yllä olevaan ilmatilaan, joten jäsenvaltiot eivät voi väistää täyttä vastuutaan ihmisoikeuksien toteutumisen seurannasta alueellaan, johon kuuluu myös sen yläpuolinen ilmatila;
47. korostaa, että CIA on turvautunut siviili-ilmailua koskeviin sääntöihin kiertääkseen valtion lentokoneisiin, myös sotilas- ja poliisilentokoneisiin, Chicagon yleissopimuksen mukaan kohdistuvia oikeudellisia velvoitteita; muistuttaa, että Chicagon yleissopimuksen 4 artiklassa määrätään, että ”jokainen sopimusvaltio sitoutuu olemaan käyttämättä siviili-ilmailua tämän sopimuksen tarkoituksien vastaisesti”;
48. vahvistaa, ottaen huomioon väliaikaisen valiokunnan työskentelyn puolivälin jälkeen ilmi tulleet uudet tiedot, olevan epätodennäköistä, että tietyt Euroopan maiden hallitukset eivät olisi olleet selvillä alueellaan tapahtuneesta poikkeuksellisia luovutuksia koskevasta toiminnasta;
49. korostaa, että väliaikaisen valiokunnan työasiakirjat nro 7 ja 8⁽¹⁾ antavat lisätietoja valiokunnan analysoimista poikkeuksellisista luovutuksista sekä CIA:han liittyvistä yrityksistä, CIA:n käyttämistä lentokoneista ja Euroopan maista, joihin CIA:n koneet ovat tehneet välilaskuja;

ITALIA

50. pahoittelee sitä, että Italian nykyisen ja edellisen hallituksen edustajat, jotka ovat tai olivat vastuussa Italian salaisesta palvelusta, kieltäytyivät kutsusta saapua väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi;

(¹) Viitteet: PE 380.593v04-00 ja PE 380.984v02-00.

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

51. tuomitsee CIA:n toteuttaman poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhrina oli egyptiläinen hengenmies Abu Omar, jolle oli myönnetty turvapaikka Italiassa ja joka siepattiin Milanossa 17. helmikuuta 2003, siirrettiin autolla Milanosta Naton sotilastukikohtaan Avianoon ja sitten lentokoneella Naton sotilastukikohdan Ramsteinin (Saksa) kautta Egyptiin, missä häntä on siitä lähtien pidetty eristysvankeudessa ja kidutettu;
52. tuomitsee erään karabinieerialiupseerin ja tiettyjen Italian armeijan turvallisuus- ja tiedustelupalvelun (SISMI) virkamiesten aktiivisen roolin Abu Omarin sieppauksessa, minkä oikeudellinen tutkimus ja Milanon yleisen syyttäjän Armando Spataron kokoamat todisteet osoittavat;
53. päätelee ja pahoittelee, että SISMI:n entinen johtaja kenraali Nicolò Pollari salasi totuuden, kun hän ollessaan väliaikaisen valiokunnan kuultavana 6. maaliskuuta 2006 lausui, ettei italialaisilla agenteilla ollut mitään osaa CIA:n sieppauksissa ja ettei SISMI ollut tietoinen aikeista siepata Abu Omar;
54. pitää SISMI:n osallisuuden huomioon ottaen erittäin todennäköisenä, että Italian hallitus oli selvillä Abu Omarin poikkeuksellisesta luovutuksesta alueeltaan;
55. kiittää yleistä syyttäjää Spataroa hänen todistajanlausunnostaan väliaikaiselle valiokunnalle ja kiittää hänen tehokkaasti ja riippumattomasti suorittamia tutkimuksia Abu Omarin poikkeuksellisen luovutuksen selvittämiseksi ja on täysin tyytyväinen hänen päätelmiinsä ja GUP:n (Giudice dell'Udienza Preliminare) päätökseen asettaa syytteen 26 Yhdysvaltain kansalaista, CIA:n asiamiehiä, 7 SISMI:n johtavaa virkamiestä, 1 Raggruppamento Operativo Speciale (erikoisosasto ROS) karabinieeri ja Libero-päivälehdien apulaispäätoimittaja; pitää myönteisenä, että asiaa on alettu käsitellä Milanon tuomioistuimessa;
56. pahoittelee, että Abu Omarin sieppaus vaaransi yleisen syyttäjän Spataron tutkimuksen, joka koski Abu Omariin yhdistettyä terroristiverkostoa; muistuttaa, että jos Abu Omaria ei olisi siepattu ja siirretty laittomasti toiseen maahan, hän olisi saanut säännönmukaisen ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin Italiassa;
57. panee merkille, että kenraali Pollarin antama todistajanlausunto on ristiriidassa useiden SISMI:n tiloista löydettyjen ja Milanon syyttäjän takavarikoimien asiakirjojen kanssa; katsoo kyseisten asiakirjojen osoittavan, että CIA antoi SISMI:lle säännöllisesti tietoja Abu Omarin vankeudesta Egyptissä;
58. pahoittelee syvästi sitä, että SISMI:n johto on järjestelmällisesti harhaanjohtanut muun muassa Milanon syyttäjiä haitatakseen Abu Omarin poikkeuksellista luovutusta koskevaa tutkintaa; on erittäin huolissaan siitä, että SISMI:n johdolla on ilmeisesti ollut rinnakkaisohjelma, ja että asianmukainen sisäinen ja hallituksen harjoittama valvonta on puuttunut; kehottaa Italian hallitusta pikaisesti korjaamaan nämä puutteet tehostamalla parlamentaarista ja hallituksen harjoittamaa valvontaa;
59. tuomitsee Abu Omarin poikkeuksellista luovutusta tutkivien italialaisten toimittajien laittoman seurannan, heidän puhelinkeskustelujensa salakuuntelun ja heidän tietokoneidensa takavarikoimisen; korostaa, että kyseisten toimittajien todistajanlausunnot ovat olleet erittäin hyödyllisiä väliaikaisen valiokunnan työskentelyn kannalta;
60. arvostelee pitkää aikaa, joka Italian hallitukselta kului päätöksen tekemiseen kenraali Pollarin erottamisesta virastaan ja hänen korvaamisestaan toisella henkilöllä;
61. pahoittelee, että Italian edellinen hallitus luokittelee salaiseksi Yhdysvaltojen ja Italian yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla koskevat asiakirjat, jotka olisivat auttaneet Abu Omarin poikkeuksellisen luovutuksen tutkimista, ja että nykyinen hallitus on pysyttänyt asiakirjojen luokituksen salaiseksi;
62. kehottaa Italian oikeusministeriä käsittelemään mahdollisimman pian edellä mainittuja 26:tä Yhdysvaltain kansalaista koskevan luovutuspyynnön, jotta heidät saadaan oikeuden eteen Italiassa;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

63. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhrina oli Italian kansalainen Abou Elkassim Britel, jonka Pakistanin poliisi pidätti Pakistanissa maaliskuussa 2002 ja jota Yhdysvaltojen ja Pakistanin viranomaiset kuulustelivat ja joka tämän jälkeen luovutettiin Marokon viranomaisille ja vangittiin Temaran pidätyskeskukseen, jossa hän on edelleen vangittuna; korostaa, että rikostutkinta Abou Elkassim Briteliä vastaan lopetettiin Italiassa syytteitä nostamatta;
64. pahoittelee, että Abou Elkassim Britelin asianajajan väliaikaiselle valiokunnalle toimittamien asiakirjojen mukaan Italian sisäministeriö oli säännöllisesti yhteistyössä ulkomaiden tiedustelupalvelujen kanssa Abou Elkassim Britelin tapauksen johdosta sen jälkeen, kun hänet oli vangittu Pakistanissa;
65. kehottaa Italian hallitusta ryhtymään konkreettisiin toimiin, jotta Abou Elkassim Britel vapautetaan välittömästi, ja jotta oikeudenkäynti Abu Omaria vastaan voidaan käynnistää Milanon tuomioistuimessa;
66. pahoittelee syvästi, että CIA käytti Italian aluetta välilaskuun Yhdysvalloista Rooman kautta Syyriaan matkanneella lennolla, jonka tarkoituksena oli väliaikaiselle valiokunnalle todistajanlausunnon antaneen Maher Ararin poikkeuksellinen luovutus;
67. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 46 välilaskua Italian lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa kyseisten lentojen tarkoituksesta, sillä joissakin tapauksissa lennot tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin;

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

68. pitää myönteisenä Ison-Britannian Eurooppa-ministerin tapaamista Lontoossa sekä sitä, että Ison-Britannian hallitus luovutti väliaikaiselle valiokunnalle asiakirjoja ja selvityksiä; panee merkille, että Ison-Britannian viranomaiset eivät voineet vastata kaikkiin väliaikaisen valiokunnan Lontoon lähettämän valtuuskunnan esittämiin kysymyksiin;
69. panee merkille Yhdistyneen kuningaskunnan ulko- ja kansainyhteisöasiain ministerin Margaret Beckettin parlamentin kysymykseen antamassaan kirjallisessa vastauksessa esittämät lausunnot, joissa hän myönsi, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus oli ollut tietoinen CIA:n salaisesta vankilaverkostosta ennen kuin presidentti Bush myönsi sen olemassaolon syyskuussa 2006; pyytää Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta ilmoittamaan, onko se ottanut asian esille Yhdysvaltain viranomaisten kanssa sekä tiedotiko se asiasta muille eurooppalaisille hallituksille ja keskusteliko se siitä niiden kanssa ja jos niin milloin;
70. kiittää Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen ja ylähuoneen jäsenistä koostuvaa vankilentoja käsittelevää parlamentin kaikki puolueet käsittävää ryhmää (APPG) sen työstä ja siitä, se antoi väliaikaisen valiokunnan Lontoon lähettämälle valtuuskunnalle useita erittäin arvokkaita asiakirjoja;
71. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhrina olivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa asunut Irakin kansalainen Bisher Al-Rawi sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa asunut Jordanian kansalainen Jamil El-Banna, jotka Gambian viranomaiset pidättivät Gambiassa marraskuussa 2002 ja jotka luovutettiin Yhdysvaltain agenteille ja lennätettiin Afganistaniin ja myöhemmin Guantánamoon, jossa he ovat edelleen vangittuina ilman oikeudenkäyntiä tai minkäänlaista oikeusapua;
72. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan turvallisuuspalvelun MI5:n eräälle ulkomaan hallitukselle lähettämässä sähkössä, jotka paljastettiin APPG:n puheenjohtajalle Andrew Tyrielle, viitataan siihen, että Bisher Al-Rawin ja Jamil El-Bannan sieppausta joudutti Yhdistyneen kuningaskunnan turvallisuuspalvelun MI5:n antama osittain virheellinen tieto;
73. arvostelee Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen haluttomuutta tarjota konsuliapua Bisher Al-Rawille ja Jamil El-Bannalle sillä perusteella, että he eivät ole Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia;
74. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhrina on kahdesti ollut Yhdistyneessä kuningaskunnassa asunut Etiopian kansalainen Binyam Mohammed; huomauttaa, että Binyam Mohammedia on pidetty ainakin kahdessa salaisessa pidätyskeskuksessa ja myös sotilasvankiloissa;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

75. on erittäin huolestunut Binyam Mohammedin oikeusavustajan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähetetylle väliaikaisen valiokunnan viralliselle valtuuskunnalle antamasta todistajanlausunnosta, jossa tämä teki selkoa päämieheensä kohdistuneesta äärimmäisen kauhistuttavasta kidutuksesta;

76. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan entinen ulko- ja kansainyhteisöasiainministeri Jack Straw myönsi joulukuussa 2005, että Yhdistyneen kuningaskunnan tiedustelupalvelun virkamiehet tapasivat Binyam Mohammedin, kun tämä oli pidätettynä Pakistanissa; huomauttaa tässä yhteydessä, että jotkut Marokon viranomaisen Binyam Mohammedille esittämät kysymykset näyttävät perustuvan Yhdistyneen kuningaskunnan antamiin tietoihin;

77. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhrina oli Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen Martin Mubanga, joka tapasi väliaikaisen valiokunnan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähettämän virallisen valtuuskunnan ja joka pidätettiin Sambiassa maaliskuussa 2002 ja lennätettiin Guantánamoon; pahoittelee, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kuulustelivat Martin Mubangaa Guantánamossa, jossa hän oli vangittuna ja kidutettavana ilman oikeudenkäyntiä tai minkäänlaista oikeusapua neljä vuotta, minkä jälkeen hänet vapautettiin lopulta ilman syytettä;

78. panee merkille Ison-Britannian entisen Uzbekistanin suurlähettilään Craig Murrayn todistajanlausunnon kidutuksen avulla saatujen tiedustelutietojen vaihdosta sekä Ison-Britannian ulko- ja kansainyhteisöasiainministeriön entisen oikeudellisen neuvonantajan Michael Woodin laatiman oikeudellisen lausunnon;

79. on huolissaan Michael Woodin oikeudellisesta lausunnosta, jonka mukaan YK:n yleiskokouksen hyväksymässä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisessa YK:n yleissopimuksessa ei kielletä kidutuksen avulla saatujen tietojen vastaanottamista tai hallussapitoa sinänsä, kunhan kidutukseen ei osallistuta suoraan; pitää kaikkia kidutukseen perustuvia tiedonhankkimisyrittäjiä tuomittavina riippumatta siitä, kuka on osallistunut kidutukseen;

80. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 170 välilaskua Yhdistyneen kuningaskunnan lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka yhdistetään poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin, Abu Omarin ja Maher Ararin poikkeuksellisissa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa, ovat tehneet Yhdistyneen kuningaskunnan lentokentille;

SAKSA

81. ilmaisee tunnustuksensa hyvälle yhteistyölle, jota Saksan hallitus on tehnyt antamalla rajoitetun jakelun asiakirjoja väliaikaisen valiokunnan puheenjohtajalle ja esittelijälle; pitää kuitenkin valitettavana, että yksikään Saksan hallituksen edustaja ei voinut saapua väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi;

82. on tyytyväinen Saksan parlamentin tutkintavalioikunnan erinomaiseen työhön ja ilmaisee täyden tukensa valiokunnan tulevalle työskentelylle;

83. kiittää Münchenin yleistä syyttäjää Martin Hofmannia tämän väliaikaiselle valiokunnalle antamasta todistajanlausunnosta ja on tyytyväinen kaikkiin Saksassa käynnissä oleviin oikeudellisiin tutkimuksiin; pitää tässä yhteydessä tervetulleena, että Münchenin alioikeus on antanut pidätysmääräykset kolmestatoista CIA-agentista, joita epäillään Khaled el-Masrin laittomasta kiinniotosta ja epäoikeudenmukaisesta vangitsemisesta, ja odottaa Saksan hallituksen ryhtyvän kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin saadakseen Yhdysvallat luovuttamaan heidät;

84. kiittää Saksan parlamentin tutkintavalioikuntaa Khaled El-Masrin tapauksen tutkimisesta; panee merkille, että mainitun valiokunnan tutkimuksissa ei ole toistaiseksi osoitettu Saksan hallituksen osallistuneen laittomaan sieppaukseen; odottaa mielenkiinnolla Saksan parlamentin väliaikaisen tutkintavalioikunnan lopullisia johtopäätöksiä tästä asiasta;

Keski viikko 14. helmikuuta 2007

85. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhriksi joutui Saksassa asunut Turkin kansalainen Murat Kurnaz, joka antoi todistajanlausunnon väliaikaiselle valiokunnalle ja joka pidätettiin Pakistanissa marraskuussa 2001 ja jonka Pakistanin poliisi toimitti rajan yli Afganistaniin Yhdysvaltojen joukoille ilman oikeusperustaa ja oikeusapua ja joka tammikuun lopussa vuonna 2002 lopulta lennätettiin Guantánamoon, josta hänet vapautettiin 24. elokuuta 2006 ilman syytettä, sen jälkeen kun häntä oli kidutettu kaikissa paikoissa, joissa häntä oli pidetty vangittuna;

86. huomauttaa, että Murat Kurnazin oikeusavustajan antamien tietojen ja Saksan viranomaisten luovutustamien tietojen mukaan Murat Kurnaz olisi voitu vapauttaa Guantánamosta, mitä Saksan viranomaiset eivät kuitenkaan hyväksyneet; toteaa, että Saksan hallitus kertoi Murat Kurnazin oikeusavustajalle vuodesta 2002 lähtien useaan otteeseen, että oli mahdotonta käynnistää neuvotteluja Yhdysvaltain hallituksen kanssa hänen vapauttamisestaan, koska Murat Kurnaz oli Turkin kansalainen; toteaa, että valiokunnan käytössä olevien tietojen mukaan niinkin varhain kuin lokakuun 2002 lopussa tiedettiin, että Murat Kurnazista ei aiheutunut terrorismin uhkaa; odottaa, että Saksan viranomaiset antavat Saksan parlamentin tutkintavalikunnalle täydellisen selvityksen kaikista asiaan liittyneistä toimista tai toimien laiminlyömisestä, ja pitää myönteisenä sitä, että tutkimukset on jo käynnistetty;

87. pahoittelee sitä, että Saksan viranomaiset kuulustelivat Murat Kurnazia kahdesti vuosina 2002 ja 2004 Guantánamossa, jossa hän oli pidätettynä ilman virallista syytettä tai oikeudenkäyntiä ja ilman oikeusapua; pahoittelee, että Saksan viranomaiset kielsivät häneltä avun ja olivat sen sijaan kiinnostuneita vain hänen kuulustelemisestaan;

88. tukee täysin Potsdamin yleisen syyttäjän käynnistämää ja Tübingenin/Karlsruhen yleiselle syyttäjälle 25. lokakuuta 2006 siirrettyä nimeämättömiin epäiltyihin kohdistettua tutkintaa sen selvittämiseksi, pahoinpitelivätkö Saksan armeijan Kommando Spezialkräfte -erikoisjoukkojen saksalaiset sotilaat Murat Kurnazia Afganistanissa, ennen kuin hänet lähetettiin Guantánamoon;

89. ottaa huomioon, että Murat Kurnazille esitettiin kuulusteluissa hänen yksityiselämänsä koskevia yksityiskohtaisia huomautuksia; katsoo tämän antavan aiheutta epäillä, että Murat Kurnazia on jo ennen hänen poistumistaan Saksasta seurattu niin tiiviisti, että siihen kykenee yleensä ainoastaan kotimainen tiedustelupalvelu;

90. on tyytyväinen Saksan hallituksen tammikuussa 2006 tekemään aloitteeseen, joka johti Murat Kurnazin vapauttamiseen;

91. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhriksi joutui Saksan kansalainen Mohammed Zammari, joka pidätettiin ilman virallista syytettä 8. joulukuuta 2001 Casablancan lentoasemalla Marokossa ja jota pidettiin vangittuna ja kidutettiin Marokossa ja Syyriassa;

92. katsoo, että luottamuksellisen institutionaalisen lähteen mukaan Saksan liittotasavallan rikospoliisi antoi 26. marrakuuta 2001 yksityiskohtaisia tietoja Mohammed Zammarin olinpaikasta FBI:lle ja että tämä helpotti Mohammed Zammarin pidätystä;

93. huomauttaa, että Saksan liittokanslerinviraston ja Syyrian tiedustelupalvelun virkamiesten heinäkuussa 2002 toteutuneen tapaamisen jälkeen Saksan syyttäjät luopuivat Saksassa syyteistä monia Syyrian kansalaisia vastaan ja Syyrian viranomaiset puolestaan antoivat Saksan viranomaisten kuulustella Mohammed Zammaria syyrialaisessa Far' Falastinin vankilassa, minkä myös luottamuksellinen institutionaalinen lähde on vahvistanut; pahoittelee, että saksalaiset agentit kuulustelivat Mohammed Zammaria kyseisessä vankilassa;

94. kehottaa Saksan liittopäivien ensimmäistä tutkintavalikuntaa selvittämään toimeksiantonsa tulevan laajentamisen yhteydessä äskettäin ilmi tullutta Saksassa jo pitkään asuneen Egyptin kansalaisen Abdel-Halim Khafagyn tapausta; Abdel-Halim Khafagy joutui syyskuussa 2001 Bosnia ja Hertsegovinassa todennäköisesti pidätetyksi terrorismista epäiltynä, minkä jälkeen hänet on toimitettu Tuzlassa sijaitsevaan Yhdysvaltain Eagle Base -tukikohtaan, jossa häntä on pahoinpideltiin törkeästi ja säilytettiin epäinhimillisissä olosuhteissa;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

95. on syvästi huolissaan väliaikaisen valiokunnan saamissa luokittelemattomissa asiakirjoissa olevista tiedoista, joiden mukaan Stuttgartissa sijaitsevassa Yhdysvaltain United States European Command -sotilastukikohdassa (USEUCOM) on suunniteltu ainakin kuuden algerialaisen laitonta luovuttamista Tuzlasta Incirlikin kautta Guantánamoon; kehottaa Saksan liittopäiviä selvittämään viipymättä, onko asiassa loukattu sopimusta joukkojen asemasta tai muita Saksan maaperällä olevia yhdysvaltalaisjoukkoja koskevia sopimuksia, onko USEUCOM harkinnut muita laittomia luovutuksia ja ovatko saksalaiset yhteysupseerit jollain tavoin osallisina asiassa;

96. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 336 välilaskua Saksan lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin, Abu Omarin ja Maher Ararin poikkeuksellisissa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa, ovat tehneet Saksan lentokentille; on erityisen huolestunut siitä, että yksi kyseisistä lennoista suuntautui Guantánamoon; kannustaa voimakkaasti Saksan viranomaisia tutkimaan kyseistä lentoa tarkemmin;

97. ottaa huomioon väitteet terrorismista epäiltyjen väliaikaisesta säilyttämisestä ja pahoinpitelystä Yhdysvaltain sotilasvankilassa Mannheim-Blumenaussa, on tyytyväinen siihen, että Saksan liittovaltion syyttäjänvirasto on käynnistänyt tutkinnan, ja toivoo, että Saksan liittopäivät tai asiasta vastaava tutkintavaliokunta tarkastelisi mainittua tapausta lähemmin;

RUOTSI

98. ottaa huomioon Ruotsin hallituksen kannan, jonka maan ulkoministeri Carl Bildt välitti väliaikaiselle valiokunnalle lähettämässään kirjeessä; pitää valitettavana, että yksikään hallituksen edustaja ei kyennyt saapumaan väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi, jotta kyseisestä kannasta olisi voitu keskustella;

99. tuomitsee sen, että Ruotsi karkotti joulukuussa 2001 kaksi Egyptin kansalaista, Mohammed El-Zarin ja Ahmed Agizan, jotka hakivat turvapaikkaa Ruotsista, vaikka päätös perustui vain Egyptin hallituksen diplomaattisiin vakuutteluihin, jotka eivät taanneet tehokasta suojaa kidutusta vastaan; katsoo lisäksi, että Ruotsin hallitus esti heille EIOS:n mukaan kuuluneiden oikeuksien toteutumisen, sillä heidän oikeusavustajilleen ilmoitettiin asiasta vasta heidän saavuttuaan Kairoon; pitää valitettavana, että Ruotsin viranomaiset suostuivat Yhdysvaltain ehdotukseen antaa niiden käyttöön lentokone, jolla on erityislupa ylilentoon näiden miesten kuljettamiseksi Egyptiin;

100. pahoitteli, että Ruotsin turvallisuuspoliisi menetti mahdollisuutensa valvoa karkottamisen täytäntöönpanoa, kun Ahmed Agiza ja Mohammed El-Zari karkotettiin Egyptiin oikeusvaltion periaatteiden ulottumattomiin turvallisuuspoliisin seurattuna passiivisena, miten Yhdysvaltain agentit kohtelivat näitä miehiä halventavasti Bromman lentokentällä;

101. korostaa, että karkotuspäätös tehtiin ylimmällä toimeenpanovaltaa käyttävällä tasolla, jonka päätöksiin ei voitu hakea muutosta;

102. yhtyy täysin YK:n ihmisoikeuskomitean 6. marraskuuta 2006 tekemään päätökseen, jossa se katsoi Ruotsin rikkoneen ehdotonta kidutuskieltoa; yhtyy samoin YK:n kidutuksen vastaisen komitean 20. toukokuuta 2005 antamaan erilliseen ratkaisuun, jossa päädyttiin toteamaan Ruotsin rikkoneen kidutuksen vastaista YK:n yleissopimusta ja todettiin, että ”diplomaattisten vakuutusten hankkiminen [Egyptiltä], joka ei sitä paitsi tarjonnut mitään mekanismeja niiden valvomiseksi, ei riittänyt suojelemaan tältä ilmeiseltä riskiltä”;

103. kiittää Ruotsin parlamentin pääoikeusasiamiestä Mats Meliniä hänen väliaikaiselle valiokunnalle antamastaan todistajanlausunnosta ja kiittää hänen tutkimuksiaan, joissa päätellään, että Ruotsin turvallisuuspalvelu ja lentokenttäpoliisi ”taipuivat helposti Yhdysvaltain viranomaisten tahtoon” ja ”menettivät lainvalvonnan hallinnastaan”, mikä johti Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin pahoinpitelyyn, johon kuului fyysistä väkivaltaa ja muuta nöyryytystä lentoasemalla välittömästi ennen heidän siirtämistään Kairoon;

ITÄVALTA

104. ottaa huomioon Itävallan hallituksen puolesta annetun kirjallisen selvityksen, mutta pitää valitettavaa, että maan hallitus ei katsonut tarpeelliseksi saapua väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi, jotta sen kannasta olisi voitu keskustella;

105. toteaa, että mainittujen kirjallisten selvitysten mukaisesti jäljempänä olevissa kohdissa mainitut Masaad Omer Behari ja Gamal Menshawi asuivat Itävallassa mutta eivät olleet Itävallan kansalaisia ja että heidän liikkumisvapauttaan ei ollut rajoitettu; toteaa, että he poistuivat Itävallasta omasta tahdostaan ja ilman Itävallan viranomaisten toteuttamia tarkastuksia ja että heidät pidätettiin Itävallan alueen ulkopuolella ja Itävallan viranomaisten toimivallan ulottumattomissa ulkomaisten yksiköiden toimesta ilman Itävallan myötävaikutusta; toteaa, että näissä tapauksissa ei siten selvästikään ollut kysymyksessä henkilöiden luovuttaminen ulkomaan viranomaisille;

106. muistuttaa kuitenkin, että EIOS:n nojalla sopimusvaltioilla on lainkäyttövalta alueellaan asuviin henkilöihin ja näin ollen velvollisuus suojella heitä ja tutkia heihin kohdistuneita ihmisoikeusloukkauksia;

107. tuomitsee sen, että vuodesta 1989 Itävallassa asunut Sudanin kansalainen Masaad Omer Behari, joka antoi todistajanlausunnon väliaikaiselle valiokunnalle, siepattiin Ammanin lentoasemalta 12. tammi-kuuta 2003, kun hän oli palaamassa Sudanista Wieniin;

108. pahoittelee sitä, että Masaad Omer Beharia pidettiin myöhemmin laittomasti ja salaa vangittuna ilman oikeudenkäyntiä tai oikeusavustajaa Ammanin lähellä sijaitsevassa Jordanian tiedustelupalvelun vankilassa ja että häntä kidutettiin ja pahoinpideltiin siellä 8. huhtikuuta 2003 saakka, jolloin hänet vapautettiin ilman syytettä;

109. tuomitsee sieppauksen, jonka uhriksi joutui Itävallassa asunut Egyptin kansalainen Gamal Menshawi, joka pidätettiin Ammanin lentoasemalla helmikuussa 2003, kun hän oli matkalla Mekkaan, ja joka myöhemmin vietiin Egyptiin, missä hän oli salaa vangittuna vuoteen 2005 ilman oikeudenkäyntiä tai oikeusavustajaa;

110. pahoittelee edellä mainitut kohdat huomioon ottaen sitä, ettei Itävallassa toteutettu erityistä eikä parlamentaarista tutkimusta Itävallan viranomaisten mahdollisesta osallisuudesta kahteen edellä mainittuun tapaukseen; kehottaa Itävallan parlamenttia käynnistämään asianmukaiset tutkimukset mahdollisimman pian;

ESPANJA

111. on tyytyväinen Espanjan hallituksen ilmoitukseen hyvästä yhteistyöstä väliaikaisen valiokunnan kanssa, erityisesti Espanjan ulkoministerin väliaikaiselle valiokunnalle antamaan todistajanlausuntoon; on kuitenkin pahoillaan siitä, ettei Espanjan hallitus lopulta antanut Espanjan tiedustelupalvelun johtajalle lupaa tulla väliaikaiseen valiokuntaan kuultavaksi useita kuukausia sen jälkeen, kun pyyntö oli esitetty;

112. kiittää Audiencia Nacionalin pääsyyttäjä Javier Zaragozaa ja syyttäjä Vicente González Motaa heidän väliaikaiselle valiokunnalle antamastaan todistajanlausunnosta ja on tyytyväinen siihen, että he suorittavat tutkintaa Espanjan lentokenttien käytöstä CIA:n lentokoneiden välilaskuihin poikkeuksellisia luovutuksia koskevan ohjelman yhteydessä; kannustaa syyttäjiä tutkimaan edelleen Khaled El-Masrin poikkeukselliseen luovutukseen käytetyn lentokoneen välilaskuja; panee merkille Espanjan viranomaisten päätöksen kumota Audiencia Nacionalin tuomarin pyynnöstä espanjalaisten lentokenttien käyttämistä CIA:n lentokoneiden tarkoituksiin koskevien tiedustelupalvelun hallussa olevien salaisten asiakirjojen salassapitomääräys;

113. antaa tunnustusta Diario de Mallorca -lehden tutkivalle journalismille, joka vaikutti merkittävästi siihen, että CIA:n lentokoneiden kulku Baleaarien saariryhmän lentokenttien kautta samoin kuin lentokoneiden miehistön henkilöllisyys paljastui;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

114. muistuttaa pääsyyttäjää Zaragozan sanoista, joiden mukaan "Espanjan hallitus ei estellyt, vastustanut eikä häirinnyt Audiencia Nacionalin tutkimuksia";

115. kehottaa Espanjan viranomaisia ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimiin, jotta Espanjan kansalainen Mustafa Setmariam Nasarwho, joka siepattiin Syyriassa lokakuussa 2005 ja luovutettiin Yhdysvaltojen agenteille, saa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin toimivaltaisten oikeusviranomaisten edessä;

116. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 68 välilaskua Espanjan lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joita CIA:n on Espanjassa ja Italiassa meneillään olevien oikeudellisten tutkimusten mukaan osoitettu käyttäneen Ahmed Agizan, Mohammed El-Zarin, Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin, Abu Omarin ja Maher Ararin poikkeuksellisissa luovutuksissa, ovat tehneet Espanjan lentokentille; on erityisen huolestunut siitä, että kolme kyseisistä lennoista suuntautui Guantánamosta Espanjaan tai Espanjasta Guantánamoon; kannustaa voimakkaasti Espanjan syyttäväviranomaisia tutkimaan kyseisiä lentoja tarkemmin;

PORTUGALI

117. pitää myönteisenä tapaamista, joka järjestettiin Portugalin ulkoministerin kanssa Lissabonissa, ja sitä, että Portugalin hallitus on toimittanut asiakirjoja ja selvityksiä; pitää valitettavana, että Portugalin viranomaiset eivät voineet vastata kaikkiin Portugalissa vierailleen väliaikaisen valiokunnan valtuuskunnan esittämiin kysymyksiin;

118. pitää myönteisenä Portugalin toimivaltaisten viranomaisten 5. helmikuuta 2007 käynnistämää oikeudellista tutkintaa, joka koskee Portugalin alueen mahdollista käyttämistä terrorismista epäiltyjen vankien siirtämiseen ja kiduttamiseen sekä julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun;

119. panee erityisesti merkille tapauksen, joka koskee poikkeuksellisen luovutuksen uhriksi joutuneen Abdurahman Khadrin väitettyä kuljettamista Gulfstream 4N85VM -koneella Guantánamosta Tuzlaan Bosnia ja Hertsegovinaan 6. marraskuuta 2003 siten, että kone olisi tehnyt välilaskun portugalilaiselle lentoasemalle 7. marraskuuta 2003; kehottaa viranomaisia tutkimaan myös muita mahdollisia tapauksia, joissa pidätettyjä on mahdollisesti kuljetettu Portugalin kautta;

120. pitää myönteisenä 26. syyskuuta 2006 perustettua ministeriöiden välistä työryhmää ja 13. lokakuuta 2006 voimaan tullutta asetusta, jonka mukaan yksityislennoilla olevien miehistön jäsenten ja matkustajien nimiluettelot on toimitettava Portugalin rajaviranomaisille;

121. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 91 välilaskua Portugalin lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka yhdistetään poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; on erityisen huolestunut siitä, että ainakin kolme kyseisistä lennoista oli tulossa Guantánamosta tai menossa sinne; panee merkille, että Maher Ararin ja Abou Elkassim Britelin luovutuksissa käytetyt lentokoneet tekivät välilaskun Portugaliin paluulennollaan;

122. on huolestunut väliaikaisen valiokunnan saamasta lisäluettelosta, josta käy ilmi, että ajanjaksolla 11. tammikuuta 2002–24. kesäkuuta 2006 Portugalissa tehtiin 14 muuta välilaskua useiden maiden siviili- ja sotilaslentokoneilla, jotka olivat menossa Guantánamoon tai tulossa sieltä Portugalin ilmatilan kautta; panee merkille, että Portugalin hallitus on antanut tietoja seitsemästä mainitun kaltaisesta välilaskusta, jotka tehtiin "Enduring Freedom" -operaation puitteissa;

IRLANTI

123. pitää myönteisenä Irlannin ulkoministerin väliaikaiselle valiokunnalle maansa hallituksen puolesta antamaa todistajanlausuntoa sekä hänen esittämänsä yksiselitteistä kritiikkiä poikkeuksellisia luovutuksia kohtaan; panee kuitenkin merkille, ettei hän kyennyt vastaamaan kaikkiin kysymyksiin, jotka perustuivat huoleen siitä, että CIA:n lentokoneet ovat saattaneet käyttää Irlannin lentokenttiä mennessään suorittamaan poikkeuksellista luovuttamista koskevia tehtäviä tai palatessaan niistä (kuten Abu Omarin tapauksessa);

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

124. kiittää Irlannin ihmisoikeuskomiteaa sen väliaikaiselle valiokunnalle antamasta todistajanlausunnosta ja tukee sen näkemystä, että Irlannin hallituksen hyväksymät diplomaattiset vakuutukset eivät riitä täyttämään Irlannin ihmisoikeusvelvoitteita, joiden nojalla hallituksen on pyrittävä aktiivisesti estämään kaikki toimet, jotka saattavat edistää kidutusta tai pahoinpitelyä Irlannissa tai ulkomailla; pitää valitettavana, että Irlannin hallitus on toistaiseksi päättänyt olla noudattamatta maansa ihmisoikeuskomitean asiassa antamaa suositusta; toteaa, että Irlannin ihmisoikeuskomitea ja maan hallitus jatkavat vuoropuhelua;

125. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 147 välilaskua Irlannin lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin, Abu Omarin ja Maher Ararin poikkeuksellisisa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa, ovat tehneet Irlannin lentokentille;

126. panee merkille, että Irlannin parlamentti ei valvo Irlannin eikä muiden maiden tiedustelupalveluita ja että tämä antaa mahdollisuuden väärinkäytöksiin;

127. katsoo, että kaikille Irlantiin pyrkiville CIA:n lentokoneille olisi asetettava laskeutumiskielto niin kauan kuin satunnaistarkastuksia ei suoriteta;

128. kehottaa väliaikaisen valiokunnan tutkimustulosten perusteella Irlannin hallitusta suostumaan parlamentaarisen tutkinnan aloittamiseen Irlannin alueen käytöstä osana CIA:n luovutusreittiä;

KREIKKA

129. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 64 välilaskua Kreikan lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin ja Maher Ararin poikkeuksellisisa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa;

KYPROS

130. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 57 välilaskua Kyproksen lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin ja Abu Omarin poikkeuksellisisa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa;

TANSKA

131. on tyytyväinen Tanskan viranomaisten yhteistyöhön, mutta pahoittelee, ettei yksikään hallituksen edustaja katsonut aiheelliseksi tulla väliaikaisen valiokunnan kuultavaksi;

BELGIA

132. kehottaa Belgian hallitusta paljastamaan toteutettujen tutkimusten tulokset poikkeuksellisten luovutusten ohjelmaan tai vankien kuljettamiseen osallistuneiden lentokoneiden kulkemisesta Belgian lentokenttien ja Belgian ilmatilan kautta;

133. panee merkille Belgian senaatin puhemiehen Anne-Marie Lizinin lausunnot, joissa pahoitellaan sitä, ettei Belgian tiedustelupalvelu eivätkä Belgian viranomaiset tehneet yhteistyötä tutkimuksen alkuvaiheessa, mutta viitataan Belgian senaatin raportin loppupäätelmiin, jotka kuvastavat Belgian halua ratkaista ongelmat;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007**TURKKI**

134. on erittäin huolestunut siitä, etteivät Turkin viranomaiset antaneet diplomaattista suojelua Turkin kansalaiselle Murat Kurnazille, sekä siitä, etteivät ne ole tehneet mitään hänen vapauttamisekseen Guantánamon vankilasta;

135. pahoittelee, että kyseiset viranomaiset ovat päinvastoin käyttäneet Murat Kurnazin laitonta vangitsemista hänen kuulustelemisekseen Guantánamossa;

136. pahoittelee Turkin viranomaisten vaikenemista siitä, että Turkin aluetta käytettiin lentokoneiden välilaskuun kuuden alkuperältään algerialaisen Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisen tai asukkaan, jotka pidätettiin laittomasti Bosnia ja Hertsegovinassa, siirtämiseksi Guantánamoon;

ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA

137. korostaa, että tasavallan presidentti, hallituksen jäsenet ja useat virkamiehet ottivat vastaan väliaikaisen valiokunnan valtuuskunnan Skopjessa huhtikuussa 2006, ja kiittää näitä valtuuskunnan saamista vastaanotosta; toteaa kuitenkin, etteivät entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaiset tutkineet perusteellisesti Khaled El-Masrin tapausta;

138. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhriksi joutui Saksan kansalainen Khaled El-Masri, joka siepattiin Tabanovcen raja-asemalla entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa 31. joulukuuta 2003 ja jota pidettiin Skopjessa laittomasti 31. joulukuuta 2003–23. tammikuuta 2004 ja joka 23.–24. tammikuuta 2004 siirrettiin Afganistaniin, jossa häntä pidettiin toukokuuhun 2004 saakka ja jossa hän joutui halventavan ja epäinhimillisen kohtelun uhriksi;

139. kehottaa neuvostoa ja sen YUTP:n korkeaa edustajaa tekemään täydellisesti selkoa siitä, että EU:n Proxima-poliisioperaatio sisällytettiin Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian sisäministeriöön ja että se osallistui Makedonian tiedustelu- ja vastavakoiluyksikön työhön (DBK) aikana, jolloin Khaled El-Masri luovutettiin CIA:lle; haluaa tietää, pitääkö paikkansa, että neuvosto kuulusteli Proxima-operaatioon osallistunutta EU:n henkilöstöä arvioidakseen, kuinka paljon heillä oli hallussaan tietoja Khaled El-Masrin tapauksesta; pyytää neuvostoa tarvittaessa antamaan parlamentille täydellisen selvityksen tutkimuksista;

140. yhtyy täysin Münchenin yleisen syyttäjän Martin Hofmannin suorittaman tutkinnan alustaviin tuloksiin, joiden mukaan ei ole todisteita, joiden perusteella Khaled El-Masrin kertomus tapahtuneesta voitaisiin kumota;

141. pahoittelee syvästi, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaiset eivät noudattaneet väliaikaisessa mietinnössä 6. heinäkuuta 2006 annettuja väliaikaisen valiokunnan suosituksia;

142. huomauttaa jälleen, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaisten odotetaan tekevän tutkimuksia; kehottaa vastavalittua entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kansallista parlamenttia perustamaan mahdollisimman pian tutkintavalioikunnan käsittelemään Khaled El-Masrin tapausta ja tekemään tiivistä yhteistyötä Saksan parlamentin parhaillaan suorittaman tutkinnan yhteydessä;

BOSNIA JA HERTSEGOVINA

143. on tyytyväinen siihen, että Bosnia ja Hertsegovinan hallitus, ainoana Euroopan hallituksista, ei kiistä osallistumistaan poikkeukselliseen luovutukseen, jonka uhreiksi joutui neljä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaista ja kaksi sen asukasta, joista kaikki olivat alun perin algerialaisia, ja korostaa, että Bosnia ja Hertsegovinan hallitus on Euroopan ainoa hallitus, joka on myöntänyt virallisen vastuunsa laittomista teoistaan; pahoittelee kuitenkin, että Bosnia ja Hertsegovinan hallituksen toteuttamat toimet eivät ole vielä johtaneet näiden kuuden miehen vapauttamiseen Guantánamosta;

144. tuomitsee poikkeuksellisen luovutuksen, jonka uhriksi joutuivat kuusi edellä mainittua miestä, jotka siepattiin Sarajevosta 17. tammikuuta 2002 ja jotka luovutettiin Yhdysvaltojen sotilaille ja lennätettiin sitten Guantánamoon, jossa he ovat edelleen vangittuina ilman oikeudenkäyntiä tai oikeudellisia takuita;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

145. panee merkille väliaikaiselle valiokunnalle annetut todistajanlausunnot, jotka saatiin Bosnia ja Hertsegovinan kansainvälisen yhteisön entiseltä korkealta edustajalta Wolfgang Petritschiltä ja Bosnia ja Hertsegovinan ihmisoikeustuomioistuimen entiseltä presidentiltä Michèle Picardilta ja joissa todettiin, että kansainvälisen yhteisön edustajille Bosnia ja Hertsegovinassa ilmoitettiin riittävän ajoissa kuuden edellä mainitun miehen pian tapahtuvasta luovutuksesta Yhdysvaltain joukoille ennen luovutuksen toteuttamista; tuomitsee jäsenvaltiot tässä suhteessa niiden passiivisuudesta;

146. pahoittelee, että Bosnia ja Hertsegovinassa edustettuna ollut kansainvälinen yhteisö jätti huomiotta sen, että Bosnia ja Hertsegovinan korkeimman oikeuden ja ihmisoikeustuomioistuimen päätöksiä, joilla määrättiin vapauttamaan nämä kuusi miestä vankeudesta, ei pantu täytäntöön;

147. huomauttaa, että väliaikaisen valiokunnan kyseisten kuuden miehen oikeusavustajilta saamien tietojen mukaan Bosnia ja Hertsegovinan viranomaiset joutuivat ennennäkemättömän painostuksen kohteeksi Yhdysvaltojen viranomaisten taholta, jotka uhkasivat sulkea suurlähetystönsä, vetää pois kaiken henkilökuntansa ja katkaista diplomaattiset suhteensa Bosnia ja Hertsegovinaan, ellei Bosnia ja Hertsegovinan hallitus pidättäisi välittömästi näitä kuutta miestä terrorismisyytteiden perusteella;

148. panee merkille, että Wolfgang Petritsch vahvisti Yhdysvaltojen painostaneen huomattavasti Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia ja kansainvälistä yhteisöä olemaan puuttumatta luovutuksiin ja että kansainvälisten Nato-joukkojen vakautusjoukkojen komentaja erityisesti kielsi asettamasta hänen toimintaansa kyseenalaiseksi, koska hän toimi Yhdysvaltojen asevoimien edustajan ominaisuudessa;

MUUT EUROOPAN MAAT

149. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden välilaskut muihin Euroopan maihin ja ilmaisee vakavan huolensa näiden lentojen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin, perimmäisestä tarkoituksesta; kannustaa kyseisten Euroopan maiden viranomaisia käynnistämään asiaa koskevat tutkimukset;

Salaiset pidätyskeskukset

150. on tyytyväinen tutkimukseen, jonka Human Rights Watch, Washington Post ja American Broadcasting Company News (ABC News) ovat tehneet salaisten pidätyskeskusten olemassaolosta Euroopassa;

151. muistuttaa, että joitakin Washington Postin ja ABC Newsin toimittajia painostettiin olemaan nimeämättä Itä-Euroopan maita, nimittäin Puolaa ja Romaniaa, joissa kerrottiin olevan salaisia pidätyskeskuksia, minkä toimittajat vahvistivat todistajanlausunnoissaan väliaikaiselle valiokunnalle;

152. korostaa, että käsitteen "salainen pidätyskeskus" piiriin eivät kuulu vain vankilat vaan kaikki muutkin paikat, joissa henkilöitä pidetään eristyksessä, kuten yksityisasunnot, poliisiasemat tai hotellihuoneet, kuten Khaled El-Masrin tapauksessa Skopjessa;

153. on erittäin huolestunut siitä, että joissakin tapauksissa väliaikaisia salaisia pidätyskeskuksia Euroopan maissa on saatettu sijoittaa Yhdysvaltain sotilastukikohtiin;

154. kehottaa panemaan asianmukaisesti täytäntöön kahdenväliset sopimukset, sopimukset joukkojen asemasta ja sotilastukikohtia koskevat sopimukset (jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä), jotta pystytään varmistamaan ihmisoikeuksien noudattamisen valvonta, ja tarvittaessa tarkistamaan kyseisiä sopimuksia ja neuvottelemaan ne uudelleen tämän asian huomioon ottamiseksi; korostaa, että Venetsian komission mukaan Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin ulkomaisiin sotilastukikohtiin sovellettavan oikeudellisen kehyksen on annettava niille mahdollisuus käyttää riittävästi valtaa, jotta ne voivat täyttää ihmisoikeusvelvoitteensa;

155. kiinnittää tässä yhteydessä huomiota syytöksiin, jotka koskevat Yhdysvaltojen Colemanin kasarmia Mannheimissa Saksassa, ja kehottaa sekä oikeusviranomaisia että Saksan liittopäivien tutkintavalioikuntaa tutkimaan tapausta edelleen;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

156. pahoittelee sitä, että eurooppalaiset isäntämaat eivät ehkä ole valvoneet riittävästi Yhdysvaltain sotilastukikohtia; muistuttaa kuitenkin, että EIOS edellyttää kaikkien sopimusvaltioiden käyttävän toimivaltaansa koko alueellaan, myös ulkomaiden sotilastukikohtien alueella;

157. muistuttaa, että EIOS:ssa määrätään myös, että jokaisen pidätyksen on oltava laillinen ja että perustuttava kansallisen tai kansainvälisen oikeuden mukaisen prosessin lopputulokseen;

158. muistuttaa, että ihmisten "katoamiseen" johtavien salaisten pidätysten määrääminen tai toteuttaminen ovat jo itsessään vakavia ihmisoikeusloukkauksia ja että Euroopan maan aktiivinen tai passiivinen osallistuminen salaisiin tai laittomiin pidätyksiin johtaa EIOS:n mukaiseen vastuuseen;

ROMANIA

159. on tyytyväinen Romanian viranomaisten erinomaiseen vieraanvaraisuuteen väliaikaista valiokuntaa kohtaan ja hyvään yhteistyöhön sen kanssa, myös Romanian hallituksen jäsenten kanssa pidettyihin kokouksiin sekä siihen, että Romanian senaattiin on perustettu väliaikainen tutkintavaliokunta;

160. panee kuitenkin merkille Romanian toimivaltaisten viranomaisten vastahakoisuuden tutkia perusteellisesti salaisten pidätyskeskusten olemassaoloa alueellaan;

161. pahoittelee, että Romanian tutkintavaliokunnan mietintö oli kokonaan salainen lukuun ottamatta sen 7 lukuun sisältyviä päätelmiä, joissa ehdottomasti kielletään mahdollisuus, että salaisia pidätyskeskuksia voisi olla Romanian maaperällä; pitää valitettavana, että Romanian tutkintavaliokunta ei pyytänyt toimittajilta, valtiosta riippumattomilta järjestöiltä tai lentoasemavirkailijoilta todistajanlausuntoja ja että se ei ole tähän mennessä toimittanut Euroopan parlamentin väliaikaiselle valiokunnalle kyseistä mietintöä, vaikka se oli luvannut tehdä niin; pitää valitettavana, että nämä seikat huomioon ottaen Romanian tutkintavaliokunnan mietinnössä tehdyt päätelmät näyttävät olevan ennenaikaisia ja pinnallisia; panee kuitenkin merkille, että tutkintavaliokunnan puheenjohtaja kertoi väliaikaisen valiokunnan valtuuskunnalle, että päätelmien on tarkoitus katsoa olevan vain väliaikaisia;

162. pahoittelee, ettei 6. joulukuuta 2004 Bukarestiin laskeutunutta ja siinä yhteydessä onnettomuuden kärsintyä Gulfstream-lentokonetta, jonka rekisterinumero on N478GS, valvottu riittävästi; muistuttaa, että lentokone tuli Bagramin lentotukikohdasta Afganistanista ja että sen seitsemän matkustajaa katosivat onnettomuuden jälkeen; on kuitenkin tyytyväinen Romanian viranomaisten hyvään yhteistyöhön, koska ne antoivat onnettomuuden tutkintaselostuksen väliaikaiselle valiokunnalle;

163. on erittäin huolestunut havaitessaan, että Romanian viranomaiset eivät käynnistäneet virallista tutkintaa sen johdosta, että Gulfstream N478GS -koneen matkustajalta löydettiin ladattu Berettan 9 mm:n Parabellum-pistooli;

164. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 21 välilaskua Romanian lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin, Binyam Mohammedin ja Abu Omarin poikkeuksellisisa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa, ovat tehneet Romanian lentokentille; on erityisen huolestunut siitä, että kolme kyseisistä lennoista suuntautui Guantánamosta Romaniaan tai Romaniasta Guantánamoon; kannustaa voimakkaasti Romanian viranomaisia tutkimaan kyseisiä lentoja tarkemmin;

165. on huolestunut epäilyistä, joiden mukaan Romanian viranomaiset eivät ole valvoneet Yhdysvaltain toimia Kogalniceanun lentokentällä;

166. ei voi pelkästään väliaikaisen valiokunnan Romaniaan lähettämälle valtuuskunnalle annettujen Romanian viranomaisten lausuntojen perusteella poissulkea sitä mahdollisuutta, että Yhdysvaltain tiedustelupalvelu olisi toiminut Romaniassa salaa, ja toteaa, että ei ole esitetty mitään lopullista näyttöä, joka kumoaisi kaikki väitteet salaisen pidätyskeskuksen toiminnasta Romanian maaperällä;

PUOLA

167. pahoittelee Puolan hallituksen silmiinpistävää yhteistyöhaluttomuutta väliaikaisen valiokunnan kanssa varsinkin sen ottaessa vastaan tämän valtuuskunnan epäasianmukaisella tasolla; pahoittelee syvästi, että kaikki Puolan hallituksen ja parlamentin edustajat, jotka oli kutsuttu, kieltäytyivät tapaamisesta väliaikaisen valiokunnan kanssa;

168. uskoo tämän asenteen kuvastavan Puolan hallituksen yleistä haluttomuutta hyväksyä väliaikaisen valiokunnan työskentely ja sen pyrkimys tutkia väitteitä ja saada totuus selville;

169. pahoittelee sitä, ettei erityistä tutkintavaliokuntaa ole perustettu ja ettei Puolan parlamentti ole tehnyt riippumatonta tutkimusta;

170. muistuttaa, että 21. joulukuuta 2005 erikoisjoukkokomitea piti suljetun kokouksen erikoisjoukkojen ministerikoordinaattorin ja molempien tiedustelupalvelujen päälliköiden kanssa; korostaa, että kokous pidettiin nopeasti ja salassa, ilman minkäänlaista kuulemistä tai todistajanlausuntoa ja ilman valvontaa; korostaa, että tällaista tutkimusta ei voida pitää riippumattomana, ja pahoittelee, että komitea ei julkaissut mitään asiakirjaa, yksittäistä loppulausumaa lukuun ottamatta;

171. ottaa huomioon CIA:n käyttämien lentokoneiden 11 välilaskua Puolan lentokentille ja ilmaisee vakavan huolestuneisuutensa niiden lentojen tarkoituksien suhteen, jotka tulivat maista tai suuntautuivat maihin, jotka liittyvät poikkeuksellisten luovutusten reitteihin ja vankien siirtoihin; pahoittelee niitä välilaskuja, joita lentokoneet, joiden on muissa tapauksissa osoitettu olleen CIA:n käytössä Bisher Al-Rawin, Jamil El-Bannan, Abou Elkassim Britelin, Khaled El-Masrin ja Binyam Mohammedin poikkeuksellisissa luovutuksissa sekä Ahmed Agizan ja Mohammed El-Zarin karkotuksissa, ovat tehneet Puolan lentokentille;

172. pahoittelee, että väliaikaisen valiokunnan Puolaan lähettämän valtuuskunnan suorittamien kuulemisten jälkeen ilmeni epäselvyyksiä ja saatiin ristiriitaisia lausuntoja edellä mainittujen CIA:n lentojen lentosuunnitelmista, sillä ensin sanottiin, että lentopäiväkirjoja ei ole säilytetty, sitten sanottiin, että ne oli todennäköisesti arkistoitu lentokentälle, ja lopuksi väitettiin, että Puolan hallitus oli lähettänyt ne Euroopan neuvostoon; tunnustaa, että Szymanyn lentokentän hallinto antoi marraskuussa 2006 väliaikaiselle valiokunnalle osittaisia tietoja lentosuunnitelmista;

173. kiittää Szymanyn lentokentän entistä johtajaa arvokkaasta todistajanlausunnosta, jonka hän antoi väliaikaiselle valiokunnalle; panee merkille, että vuoden 2006 aikana häntä kuulusteltiin CIA:n lentoja koskeneessa myöhäisessä tutkinnassa välittömästi sen jälkeen, kun hänen todistajanlausuntonsa julkistettiin;

174. panee merkille, että eri lähteiden mukaan monia arvokkaita vankeja, joita oli säilytetty salaa Afganistanissa vuonna 2003, siirrettiin pois maasta syyskuussa ja lokakuussa 2003; korostaa huolestuneena, että Boeing 737, jonka rekisterinumero on N313P ja jota CIA käytti vahvistettuihin luovutuksiin, lensi Kabulista Szymanyn lentokentälle 22. syyskuuta 2003 ja jatkoi sitten Guantánamoon;

175. muistuttaa, että kun mainittu lentokone laskeutui Szymanyn lentokentälle, seitsemän henkilökunnan jäsenen seuraksi koneeseen nousi viisi matkustajaa ja että kyseisille matkustajille ei tehty tullitarkastusta;

176. panee merkille Szymanyn lentoaseman virkailijoiden ja etenkin sen entisen johtajan lausumat, joiden mukaan

— vuonna 2002 kaksi Gulfstream-lentokonetta ja vuonna 2003 neljä Gulfstream-lentokonetta, joilla oli siviilirekisterinumerot, oli pysäköity lentokentän reunalle, eikä niille tehty tulliselvitystä;

— kyseisten lentokoneiden saapumiseen liittyneet määräykset annettiin suoraan alueellisten rajavartiolaitoksen taholta ja niissä korostettiin, että lentokenttäviranomaisten ei pidä lähestyä lentokoneita ja että vain sotilashenkilöstö ja sotilasyksiköt käsittelevät kyseisiä lentokoneita suorittaakseen laskeutumisen jälkeiset tekniset tehtävät;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

- lentokentän entisen ylemmän virkamiehen mukaan yksikään puolalainen siviili- tai sotilashenkilö ei saanut lähestyä lentokonetta;
- laskeutumisluvut maksettiin käteisellä ja niistä maksettiin ylihintaa, yleensä 2 000–4 000 euroa;
- yksi tai kaksi ajoneuvoa odotti lentokoneen saapumista;
- ajoneuvoissa oli sotilasajoneuvojen rekisterinumerot, jotka alkoivat H-kirjaimella, joka kuuluu tiedustelupalvelun koulutustukikohdalle läheisessä Stare Kiejutyssä;
- yhdessä tapauksessa mukana oli ambulanssi, joka kuului joko poliisiopistolle tai sotilastukikohdalle;
- yksi lentokentän henkilökuntaan kuulunut kertoi seuranneensa kerran ajoneuvoja ja nähneensä niiden ajavan tiedustelupalvelun koulutuskeskukseen Stare Kiejutyssä;

177. tunnustaa, että pian sen jälkeen julkistettiin presidentti George W. Bushin 6. syyskuuta 2006 antamien lausumien mukaisesti luettelo salaisesta pidätyskeskuksesta Guantánamoon siirretyistä 14 vangista; panee merkille, että seitsemän kyseisestä neljästätoista vangista oli mainittu ABC Newsin raportissa, jossa luettiin kahdentoista Puolassa pidetyn korkea-arvoisen Al Qaida -epäillyn nimet ja joka oli julkaistu yhdeksän kuukautta aikaisemmin 5. joulukuuta 2005 mutta poistettu ABC:n Internet-sivuilta pian sen jälkeen;

178. kannustaa Puolan parlamenttia perustamaan asianmukaisen tutkintavaliokunnan, joka on hallituksesta riippumaton ja joka voi tehdä vakavasti otettavia ja perusteellisia tutkimuksia;

179. pahoittelee, että hallitus ei ole halunnut tehdä yhteistyötä Puolan ihmisoikeusjärjestöjen kanssa eikä antaa niille tietoja;

180. panee merkille puolalaisviranomaisten korkeimpien edustajien lausunnot, joiden mukaan Puolassa ei ollut mitään salaisia pidätyskeskuksia; katsoo, että edellä mainittujen aihetodisteiden valossa ei ole mahdollista vahvistaa eikä kieltää, että salaisia pidätyskeskuksia olisi ollut Puolassa;

181. panee huolestuneena merkille, että alivaltiosihteeri Witold Waszykowski 10. maaliskuuta 2006 Terry Davisille antamasta virallisesta vastauksesta käy ilmi sellaisten salaisten yhteistyösopimusten olemassaolo, jotka molempien maiden tiedustelupalvelut ovat vahvistaneet nimikirjoituksillaan ja joissa ulkomaisten tiedustelupalveluiden toiminta jätetään Puolan oikeusviranomaisten lainkäyttövallan ulkopuolelle;

KOSOVO (YK:N TURVALLISUUSNEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMAN 1244(1999) NOJALLA)

182. ilmaisee syvän huolensa siitä, että kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen vastainen komitea (CPT) päästettiin Kosovossa sijaitsevaan Naton johtamaan pidätyskeskukseen vasta heinäkuussa 2006;

183. pahoittelee, että Nato on kieltäytynyt esittämästä todisteita väitteille, jotka koskevat terrorismista epäiltyjen henkilöiden laitonta säilyttämistä Naton alaisten rauhanturvajoukkojen (KFOR) johtamassa Camp Bondsteel -tukikohdassa sijaitsevassa vankilassa, joka on Euroopan ainoa pidätyskeskus, johon CPT-komitean tutkijat on päästetty ilman rajoituksia vasta äskettäin;

184. viittaa tässä yhteydessä Kosovon entisen oikeusasiamiehen Marek Antoni Nowickin väliaikaiselle valiokunnalle antamaan lausuntoon, jossa vahvistettiin, että heinäkuusta 1999 alkaen vankeja pidettiin usein vangittuna Camp Bondsteel -tukikohdassa, mistä KFOR-joukkojen komentaja teki yksinomaan päätöksen ja mistä ei tehty minkäänlaista oikeudellista päätöstä ja mitä ei millään lailla valvottu ulkopuolelta; muistuttaa, että vuosina 2000–2001 ihmisiä vangittiin myös YK:n pääsihteerin erityisedustajan hallinnollisten päätösten nojalla ja että käytettävissä olevien virallisten tietojen mukaan KFOR-joukkojen komentaja vangitsi lyhyeksi ajaksi 23 ihmistä Camp Bondsteelissä Kosovossa keväällä 2004 sattuneiden väkivaltaisuuksien yhteydessä;

Muita väliaikaisen valiokunnan kokoamia merkittäviä tietoja

185. huomauttaa, että väliaikainen valiokunta sai muun muassa Murat Kurnazin suorasta todistajalausunnosta tietoonsa, että jäsenvaltioiden hallitusten agentit olivat kuulustelleet Guantánamon vankeja; korostaa, että näiden kuulustelujen tarkoituksena oli tiedonhankinta laittomasti vangituilta henkilöiltä, mikä on selvästi ristiriidassa sen kanssa, että sekä EU että jäsenvaltiot ovat moneen otteeseen tuominneet julkisesti Guantánamon;

186. kannustaa jäsenvaltioita, joita asia koskee, käynnistämään asianmukaiset tutkimukset asiasta;

Suosituks*Poliittiset suositukset*

187. katsoo välttämättömäksi, että niiden Euroopan maiden, jotka ovat käynnistäneet hallituksen, parlamentin ja/tai oikeuslaitoksen suorittamia tutkimuksia väliaikaisen valiokunnan toimeksiannon piiriin kuuluvista asioista, olisi tehtävä työnsä niin ripeästi kuin mahdollista ja julkistettava tutkimusten tulokset;

188. kehottaa niitä Euroopan maita, joiden osalta on esitetty vakavia väitteitä aktiivisesta tai passiivisesta yhteistyöstä poikkeuksellisissa luovutuksissa ja jotka eivät vielä ole toteuttaneet hallituksen, parlamentin ja/tai oikeuslaitoksen toimesta tehtäviä tutkimuksia, käynnistämään tällaiset menettelyt mahdollisimman pikaisesti; muistuttaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioilla on positiivinen velvollisuus tutkia väitteet EIOS:n vastaisista ihmisoikeusloukkauksista ja määrätä niistä seuraamuksia;

189. kehottaa sulkemaan Guantánamon ja kehottaa Euroopan maita pyrkimään välittömästi niiden kansalaistensa ja asukkaidensa palauttamiseen, joita Yhdysvaltain viranomaiset pitävät laittomasti vangittuina;

190. katsoo, että kaikkien Euroopan maiden, jotka eivät ole toteuttaneet riippumatonta tutkimusta CIA:n käytössä olleiden siviililentokoneiden välilaskuista vähintään vuodesta 2001 lähtien, olisi käynnistettävä tutkimukset myös väliaikaisen valiokunnan jo tutkimien tapausten osalta;

191. odottaa saavansa täydelliset tiedot kaikista edellä mainittujen menettelyjen käännteistä;

192. kehottaa Euroopan maita suorittamaan korvauksia poikkeuksellisten luovutusten syyttömille uhreille ja varmistamaan, että näiden saatavissa on tehokkaat ja nopeat korvaukset, mukaan lukien mahdollisuus osallistua kuntoutusohjelmiin, takeet siitä, että tapahtunut ei enää toistu, ja asianmukainen taloudellinen korvaus;

193. pyytää komissiota arvioimaan jäsenvaltioiden terrorisminvastaista lainsäädäntöä kokonaisuudessaan sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tiedustelupalveluiden välisiä virallisia ja epävirallisia sopimusjärjestelyjä ihmisoikeuksien näkökulmasta ja tarkistamaan lainsäädäntöä, jonka kansainväliset tai eurooppalaiset ihmisoikeuselimet katsovat voivan johtaa ihmisoikeusloukkauksiin, sekä ehdottamaan toimia väliaikaisen valtuuskunnan toimeksiannon piiriin kuuluvien tapausten toistumisen välttämiseksi;

194. katsoo, että valtiosalaisuuden käsitteestä johtuvia poikkeuksia on välttämätöntä tarkistaa rajoittamalla niitä ja määrittelemällä ne suppeasti, myös asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ tulevan tarkistamisen puitteissa, ja että EU:n toimielinten olisi hyväksyttävä luottamuksellisten tietojen käsittelyä koskevat yhteiset periaatteet, jotta voidaan välttää väärinkäytökset ja epäsäännöllisyydet, joihin suhtaudutaan yhä kielteisemmin nykyisissä demokraattisissa valtioissa ja jotka ovat ristiriidassa ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa; pitää välttämättömänä luoda erityisiä järjestelmiä, joiden avulla parlamenteilla ja tuomareilla on oikeus tutustua salassa pidettäviin tietoihin ja jotka mahdollistavat tietojen julkistamisen tietyn ajanjakson kuluttua;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

195. panee merkille, että äskettäin perustettiin komission, neuvoston ja Yhdysvaltain oikeusministeriön ja sisäisen turvallisuuden ministeriön edustajista koostuva korkean tason työryhmä, joka muodostaa poliittiset puitteet EU:n ja Yhdysvaltain väliselle vuoropuhelulle turvallisuusasioista, mukaan lukien terrorismia koskevan lähestymistavan eroista ja väliaikaisen valiokunnan esille nostamista kysymyksistä; pitää välttämättömänä ottaa Euroopan parlamentti ja Yhdysvaltain kongressi mukaan tähän korkean tason työryhmään samoin kuin julkaista sen esityslistat, pöytäkirjat, tarkastellut asiakirjat ja tehdyt päätökset sen demokraattisen oikeutuksen ja avoimuuden varmistamiseksi ja lisäämiseksi;

196. kehottaa Euroopan maita toteuttaessaan sotilaallisia operaatioita kolmansissa maissa:

- varmistamaan, että kaikki niiden sotajoukkojen perustamat pidätyskeskukset ovat poliittisen ja oikeudellisen valvonnan alaisia ja että eristysvankeutta ei sallita;
- ponnistelemaan aktiivisesti estääkseen kaikkia muita viranomaisia käyttämästä pidätyskeskuksia, jotka eivät kuulu poliittisen ja oikeudellisen valvonnan piiriin tai joissa sallitaan eristysvankeus;

Oikeudelliset suositukset

197. katsoo, että Euroopan parlamentin väliaikaisten tutkintavalioikuntien toimivaltuuksia olisi vahvistettava ja että Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä sääntelevää toimielinten välistä päätöstä olisi tarkistettava tämän mukaisesti;

198. katsoo, että parlamentti olisi otettava asianmukaisella tavalla mukaan, kun yhteisö tai unioni hyväksyy kansalaisoikeuksiin ja -vapauksiin vaikuttavia sitovia toimenpiteitä;

199. kehottaa luomaan riittävän ja jäsennellyn yhteistyöjärjestelmän parlamentin ja Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan neuvoston toimivaltaisten elinten välille käsiteltäessä Euroopan unionin sisäiseen turvallisuuteen liittyviä asioita;

200. kehottaa kansallisia parlamentteja tekemään tiiviimpää yhteistyötä jakaakseen kaiken kansainvälisen terrorismin torjuntaa koskevan yleisen tiedon toistensa kanssa;

201. korostaa, että on tärkeää vahvistaa yhteinen määritelmä "terrorismille", ja kehottaa luomaan tehokkaat oikeudelliset välineet terrorismin torjumiseksi kansainvälisen oikeuden puitteissa; uskoo, että Yhdistyneet Kansakunnat on paras järjestö määrittelemään tämän käsitteen;

SALAISET PALVELUT

202. yhtyy täysin Euroopan neuvoston pääsihteerin Terry Davisin esittämiin päätelmiin puutteellisista tiedustelupalveluista koskevasta julkisen ja oikeudellisen valvonnan järjestelmästä, siten kuin asia ilmaistiin EIOS:n 52 artiklan mukaisten pääsihteerin kertomusten seurantakertomuksessa, ja odottaa, että hänen suosituksensa otetaan asianmukaisesti huomioon; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden parlamentit ja hallitukset tarkkailevat ja valvovat (perustamalla valvontakomiteoita, joilla on asianmukaiset valtuudet tutustua asiakirjoihin ja rahoitusta koskeviin tietoihin) asiaankuuluvasti ja tehokkaasti omia salaisia palvelujaan ja tiedustelupalveluja sekä virallisia ja epävirallisia verkostoja, joiden osana ne toimivat;

203. katsoo, että jäsenvaltioiden tiedusteluelinten valvontakomiteoiden konferenssia on tehostettava, ja että Euroopan parlamentin olisi osallistuttava siihen täysipainoisesti;

204. katsoo, että kaikilla Euroopan mailla pitäisi olla erityisiä kansallisia säädöksiä, joilla säädellään ja valvotaan kolmansien maiden salaisten palvelujen toimintaa niiden alueilla ja säädetään seuraamuksia laittomista teoista tai toiminnasta, erityisesti ihmisoikeuksien loukkaamisesta;

205. katsoo, että olisi erittäin toivottavaa vahvistaa yhteistyötä jäsenvaltioiden salaisten palvelujen ja turvallisuuspalvelujen välillä joko monenvälisesti, mieluiten EU:n puitteissa, tai kahdenvälisesti, edellyttäen että käyttöön on otettu täyden demokraattisen parlamentaarisen ja oikeudellisen valvonnan varmistava oikeudellinen kehys ja että ihmisoikeuksia kunnioitetaan ja suojellaan jatkuvasti;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

206. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita ottamaan pikaisesti käyttöön järjestelmän yhteisien ja Euroopan unionin tasolla yhteensovitetujen tiedustelutoimien demokraattista seuranta- ja valvontaa varten; ehdottaa itselleen merkittävää asemaa tässä seuranta- ja valvontajärjestelmässä;

LENTOLIIKENNE

207. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että Chicagon yleissopimuksen 3 artiklaa, jossa valtion lentokoneet suljetaan yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, noudatetaan asianmukaisesti siten, että kaikki sotilas- ja/tai poliisilentokoneet lentävät toisen valtion alueen yli tai laskeutuvat toisen valtion alueelle vain, jos niille on annettu etukäteen siihen lupa ja jotta mainitun yleissopimuksen mukaisesti kaikki CIA:n käyttämät ilma-alukset, joita tiedetään tai epäillään käytettävän vankikuljetuksiin, tarkastetaan tai niiden toiminta kielletään;

208. pyytää jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että ylilentolupa sotilas- ja/tai poliisilentokoneille myönnetään vain, jos samalla annetaan takuut ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja valvomisesta;

209. katsoo, että on tarpeen panna tehokkaasti täytäntöön sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla Tokion yleissopimus rikoksista ja eräistä muista teoista ilma-aluksissa, jotta tuomiovaltaa käytetään sen varmistamiseen, että kaikkia monenvälisissä kansainvälisissä sopimuksissa tehtyjä sitoumuksia noudatetaan, erityisesti ihmisoikeuksien suojelua koskevia sitoumuksia, ja että koneissa toteutetaan tarvittaessa valvontaa;

210. kehottaa komissiota tekemään asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia liikenteen turvallisuudesta EY:n perustamissopimuksen 71 artiklan mukaisesti ja ottamaan samalla huomioon tässä päätöslauselmassa annetut suositukset;

211. muistuttaa yhteisön toimivallasta liikenteen ja etenkin liikenteen turvallisuuden alalla; pyytää siksi komissiota toteuttamaan välittömästi toimia, joilla varmistetaan sekä Euroopan neuvoston pääsihteerin että parlamentin antamien suositusten täytäntöönpano;

212. kehottaa komissiota tarkastelemaan säännöksiä Euroopan ilmatilan käytöstä, valvonnasta ja hallinnoinnista, lentokenttien käytöstä sekä muun kuin kaupallisen ilmailun valvonnasta;

KANSAINVÄLISET YLEISSOPIMUKSET JA SOPIMUKSET

213. kehottaa sellaisia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet vuonna 2003 tehtyä EU:n ja Yhdysvaltain välistä luovutus sopimusta, ratifioimaan sen mahdollisimman pian ja toteuttamaan samalla asianmukaisia toimia estääkseen sopimuksen 12 artiklan tulkitsemisen väärin ja siten varmistaakseen, ettei sen soveltamisalaa laajenneta muihin kuin virallisiin luovutuksiin ja että se ei oikeuta poikkeuksellisia luovutuksia;

214. pyytää Euroopan maita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön YK:n yleiskokouksen 20. joulukuuta 2006 hyväksymän kansainvälisen yleissopimuksen, joka koskee kaikkien ihmisten suojelemista pakotetulta katoamiselta;

215. katsoo, että mahdollistaakseen YK:n kidutuksen vastaisen yleissopimuksen asianmukaisen tulkitsemisen ja täytäntöönpanon kaikkien Euroopan maiden olisi varmistettava, että kidutuksen määritelmät kyseisissä valtioissa vastaavat yleissopimuksen 1 artiklaa ja että lisäksi kidutuksen kieltämistä koskevia velvoitteita sovelletaan myös muuhun yleissopimuksen 16 artiklassa tarkoitettuun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun; katsoo, että kaikkien Euroopan maiden olisi varmistettava, että yleissopimuksen 3 artikla pannaan täytäntöön asianmukaisesti etenkin tiedustelupalvelujen toiminnan yhteydessä;

216. toteaa, että koska EIOS antaa palauttamista vastaan tehokkaampaa suojaa kuin kidutuksen vastainen yleissopimus, Euroopan maiden olisi varmistettava EIOS:n tarjoama suoja kaikissa tilanteissa; muistuttaa, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on myös tunnustanut palauttamiskiellon periaatteen;

Keskiviikko 14. helmikuuta 2007

217. kehottaa kaikkia Euroopan maita allekirjoittamaan ja ratifioimaan kidutuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan ja luomaan riippumattomia kansallisia mekanismeja vankien säilytyspaikkojen valvomiseksi; korostaa olevan syytä varmistaa, että kaikki sovelletut menettelyt ovat yhdenmukaisia ihmisoikeuksista tehtyjen eri yleissopimusten kanssa;

218. katsoo, että kidutuksen vastainen komitea olisi päästettävä viipymättä ja esteettä kaikkiin Euroopan maissa sijaitseviin pidätyskeskuksiin, myös ulkomaalaisiin sotilastukikohtiin, ja että sille olisi annettava kaikki asiaan kuuluva tieto tällaisista pidätyksistä; katsoo sen vuoksi, että kaikkia kidutuksen vastaisen komitean pääsyä rajoittavia kahdenvälisiä sopimuksia olisi tarkistettava;

219. kehottaa kaikkia Euroopan maita noudattamaan kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön määräyksiä;

220. katsoo, että EU:n olisi kannustettava kaikkia kolmansia valtioita liittymään kidutuksen vastaiseen YK:n yleissopimukseen ja pakotettujen katoamisten vastaiseen YK:n yleissopimukseen;

221. pyytää Euroopan maita laatimaan selkeät säännöt, jotka antavat mahdollisuuden pidättää valtiolta sen koskemattomuus, jos laittomilla toimilla rikotaan ihmisoikeuksia;

Hallinnolliset suositukset (EU:n tasolla)

222. katsoo, että kaikkia neuvoston sisäisiä yksiköitä (muun muassa poliittista yksikköä ja tilannekeskusta) ja komission sisäisiä yksiköitä (kriisien hallinnasta ja konfliktien estämisestä vastaavaa ulkosuhteiden pääosaston yksikköä ja asiasta vastaavia yksiköitä oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosastossa) olisi vahvistettava EU:n turvallisuusstrategian ja terrorismin vastaisen strategian täytäntöönpanon puitteissa tiiviissä yhteistyössä kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja että niiden keskinäisestä yhteistyöstä ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä annetaan selkeät säännöt ja tietosuojasta huolehditaan; katsoo, että parlamentti olisi otettava täysimääräisesti mukaan suomalla sille vastaavat seuranta- ja valvontavaltuudet kuin kansallisille parlamentaarille valvontavaliokunnille, ja että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimesta tehdään asiassa toimivaltainen; korostaa, että EU:n toimivaltaa olisi lujitettava merkittävästi terrorismin torjunnassa;

EU:n suhteet kolmansien maihin

223. kehottaa Euroopan unionia korostamaan suhteissaan kolmansien maihin sitä, että rikoslainsäädäntö ja kansainvälinen ihmisoikeuslainsäädäntö ovat asianmukainen oikeudellinen kehys kansainvälisen terrorismin torjunnan sääntelylle;

224. korostaa, että Yhdysvaltain kuten muidenkin EU:n strategisten kumppaneiden kanssa on käytävä poliittista vuoropuhelua turvallisuuskysymyksistä, jotta terrorismia voidaan torjua tehokkaasti ja laillisin keinoin;

225. kehottaa Euroopan unionia muistuttamaan, että ”demokratiausekkeen” täysimääräinen soveltaminen on ratkaisevan tärkeää sen suhteissa kolmansien valtioihin, erityisesti niihin, joiden kanssa se on tehnyt sopimuksia; kehottaa Egyptin, Jordanian, Syyrian ja Marokon hallituksia tekemään selkoa osallisuudestaan poikkeuksellisten luovuttamisten ohjelmaan;

226. uskoo vahvasti, että YK:n puitteissa on tarpeen edistää kaikkiin turvallisuus- ja sotilasyksiköihin sovellettavia käytännesääntöjä, jotka perustuvat ihmisoikeuksien, humanitaarisen lainsäädännön ja demokraattisen poliittisen valvonnan kunnioittamiseen ja jotka vastaavat poliittis-sotilaallisia turvallisuusnäkökohtia koskevia Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön vuonna 1994 annettuja käytännesääntöjä;

Loppupäätelmät

227. korostaa sille annetun toimivallan ja ajan ja tutkittavien toimien salaisen luonteen huomioon ottaen, että väliaikaisella valiokunnalla ei ole ollut mahdollisuutta tutkia perusteellisesti kaikkia sen toimeksiannon piiriin kuuluvia väärinkäytöksiä ja rikkomuksia ja että sen päätelmät eivät näin ollen ole tyhjentyviä;

228. muistuttaa Euroopan unionin perustana olevista periaatteista ja arvoista, sellaisina kuin ne vahvistetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, ja pyytää EU:n toimielimiä ottamaan vastuun asiasta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan ja perussopimusten muiden asiaa koskevien määräysten mukaisesti ja ryhtymään kaikkiin asianmukaisiin toimiin väliaikaisen valiokunnan päätelmien ja työn, sen tutkimusten aikana selvinneiden seikkojen ja julkisuudessa myöhemmin mahdollisesti ilmenevien seikkojen perusteella; odottaa, että neuvosto painostaa kaikkia asianomaisia hallituksia antamaan neuvostolle ja komissiolle täydelliset ja perusteelliset tiedot ja tarvittaessa käynnistämään viipymättä riippumattoman selvityksen;

229. katsoo, että EU:n perussopimukseen kirjattua lojaalin yhteistyön periaatetta – joka edellyttää jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten toteuttavan kaikki toimet huolehtiakseen eurooppalaisista velvoitteista, kuten ihmisoikeuksien toteutumisesta, tai yhteisön toimielinten toteuttamista toimista aiheutuvista velvoitteista, kuten väitetyjä CIA-lentoja ja vankiloita koskevien syytösten varmentamisesta – ei ole noudatettu;

230. muistuttaa, että allekirjoittanut valtio on Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan vastuussa EIOS:n määräysten, ja siten myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan, konkreettisesta rikkomisesta ei vain silloin, kun sen välitön vastuu kyetään todentamaan ilman varteenotettavaa epäilyä, vaan myös silloin, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan teettää riippumaton ja puolueeton tutkimus ihmisoikeuksien loukkaamista koskevista varteenotettavista väitteistä;

231. ottaa huomioon arvostettujen tiedotusvälineiden raportit, joiden mukaan useita ihmisiä koskevat poikkeukselliset luovuttamiset, laittomat pidätykset ja järjestelmällinen kidutus jatkuvat, ja ottaa huomioon, että Yhdysvaltain nykyinen hallitus on ilmoittanut jatkavansa poikkeuksellisia luovuttamisia ja salaisten pidätykseskusten ylläpitoa; vaatii siksi EU:n ja Yhdysvaltain terrorisminvastaisen huippukokouksen järjestämistä epäinhimillisten ja laittomien käytäntöjen lopettamiseksi ja edellyttää, että terrorismin torjunnassa tehtävän yhteistyön on oltava kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden ja kidutuksenvastaisista sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaista;

232. kehottaa kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa tarpeen mukaan yhteistyöhön ulkoasiainvaliokunnan ja erityisesti ihmisoikeuksien alivaliokunnan kanssa väliaikaisen valiokunnan työn poliittisessa seurannassa ja, jollei neuvosto ja/tai komissio ole toteuttanut asianmukaisia toimia, tutkimaan, ovatko unionin perustana olevat periaatteet ja arvot olleet vakavasti uhattuina, ja tekemään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklan perusteella parlamentille ehdotuksia asiaa koskeviksi tarpeelliseksi päätöslauselmiksi;

233. pyytää pääsihteeriä julkaisemaan vähintään asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti kaikki saadut, laaditut ja tarkastellut asiakirjat sekä väliaikaisen valiokunnan työskentelyä koskevat asiakirjat Internetissä ja muulla mahdollisimman asianmukaisella tavalla ja pyytää pääsihteeriä varmistamaan, että väliaikaisen valiokunnan toimeksiannon piiriin kuuluvissa asioissa tapahtuvaa kehitystä seurataan väliaikaisen valiokunnan lakkauttamisen jälkeen;

*

* *

234. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden ja assosioituneiden maiden hallituksille ja parlamenteille sekä Euroopan neuvostolle, Natolle, Yhdistyneille Kansakunnille ja Yhdysvaltain hallitukselle ja kongressin edustajainhuoneelle ja senaatille ja pyytämään niitä tiedottamaan Euroopan parlamentille kaikesta mahdollisesta kehityksestä väliaikaisen valiokunnan toimeksiannon piiriin kuuluvilla aloilla.